

சைவ பரிபாலன சபைவெளியீடு
ஆரம்பம்: விஜயநகர ஆவணம் 26 ஆம் வ
(1889)

பிரதி விலை: ரூபா 10
செய்தித் தாளாகப் பதிவு பெற்றது.

இந்து சாதனம்

(HINDU ORGAN)

புத்தகம்: 111

விக்கிரம வருடம் ஆனித் திங்கள் 02 ஆம் நாள்
(16-06-2000) ஆனிப் பூரணை

இதழ்: 03

வடகிழக்கு தமிழர் தாயகம்

சர்வசன வாக்கெடுப்பு வேண்டியதில்லை

இணைப்பு அவசியம்

இவை தமிழர் நிலைப்பாடு

தென்மராட்சியின் பெரும்பகுதியைச் சின்னாபின்னப்படுத்தி ஆயிரக்கணக்கானோரை அகதிகளாக்கிய யுத்தம் யாழ்நகரின் தலைவாசலைத் தட்டி விட்டு நிறுத்த நெருப்புப்போல ஓய்ந்திருக்கிறது. நிச்சயமற்ற தன்மையின் மீடியில் குடாநாடு தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறது. சர்வதேச அழுத்தங்களால் பெரும்பான்மைக் கட்சிகள் இரண்டும் தீர்வுத் திட்டம் பற்றிப் பேசி இணக்கத்துக்கு வர நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளன. ஓக்கட்சிகள் மக்கள் அபிவாசைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய ஒரு தீர்வுத்திட்டத்தை முன்வைப்பார்களா என்பதைச் சர்வ தேசமும் உன்னிப்பாகக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

இச் சூழ்நிலையில், சைவத் தமிழ் மக்களின் உள்ளக் கிடக்கையைப் பிரதிபலித்துக் குரல் தர வல்ல தலைமைப்பீடம் ஒன்று இல்லாத குறையை இந்துசாதனம் தொடர்ச்சியாகச் சுட்டிக்காட்டி வந்துள்ளான். இக்குறை, எமது குரலை ஒங்கி ஒலிக்கச் செய்ய முடியாத நிலையில் எமது சமூகத்தை வைத்துள்ள போதிலும், எமது சமூகத்தின் அபிவாசைகள் ஒரு சில அடிப்படைக் கோட்பாடுகளில் தெளிவாக இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. அவற்றுள் தலையாயது வடக்கும் கிழக்கும் பிரிக்கமுடியாத தமிழர் நாயகம் என்ற கோட்பாடு,

சுழத்துச் சைவமக்கள் தமது இருகண்கள் எனப் போற்றும் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று வடக்கிலும் மற்றையது கிழக்கிலும் அமைந்துள்ளதொன்றே இரு மாகாணங்களும் பிரிக்கக் கூடாதவை என்பதற்குப் போதுமான காரணமாகும்.

மாவிட்டபுரமும் மாமாங்கமும், திருக்கோவிலும் திருநல்லூரும், விபுலானந்தரைத் தந்த காரைதீவும் சுழத்துச் சிதம்பரமமைந்த காரைநகரும், வல்விபுரத்து ஆழ்வாரும் வந்தாறுமுலை மகாவிஷ்ணுவும், ஒட்டுசுட்டான் தான்தோன்றிநாதனும் கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிஸ்வரமும், வெருகற்பதியானும் சந்திதியானும், திருகோணமலை வில்லூன்றிக் கந்தனும் யாழ்ப்பாணத்து வில்லூன்றி விநாயகனும், பாலாவியும் பாபநாசமும் சுட்டியம் கூறி நிற்கும் வரை தாயகம் துண்டாடப்படுவதை ஏற்றுக் கொள்ளச் சைவத் தமிழ்ச் சமூகம் இணங்காது என்பது தெளிவு. இதை அறுதியிட்டுக் கூறலாம்.

திட்டமிட்ட குடியேற்றங்களால் தமிழர் விகிதத்தைக் கிழக்கில் பெருமளவு குறைத்துவிட்டு, பெருந்தை (11ம் பக்கம் பார்க்க)

ஆறுமுகநாவலர் முதல் பண்டிதமணி வரை சைவம் வளர்த்த சான்றோர்கள் - (3): மகான் காசிவாசி சி. செந்திநாத ஐயர்

— ஈல்கலைப் புலவர் க. சி. குவர்த்தீனம் —

(புத்தகம் 111, இதழ் 2 இன் தொடர்ச்சி)

அந்நியர் ஆட்சிக்காலத்தில் நீறுபூத்த நெருப்புப் போல அமைதியாயிருந்த சைவத்தமிழ் ஆறுமுகநாவலர் ரது சைவப்பிரசங்கங்களாலும், துண்டுப் பிரசுரங்கள் மூலமாகவும் புராணபடனம் வாயிலாகவும் மெல்ல மெல்ல ஒளி வீச ஆரம்பித்தது. நாவலரைப் பின்தொடர் வதற்கு ஊர்கள் தோறும் பெரியவர்கள் தலையெடுத்தார்கள்.

அந்நியர் வருகைக்கு முன் செந்தமிழும் சைவசமயமும் வளரும் பண்ணைகள் யாழ்ப்பாணத்தில் ஊர்கள் தோறும் இருந்தன. அவ்வாறு சைவப்பண்பாட்டுக்குப் பெயர் பெற்று விளங்கின ஊர்களுள் குப்பினான் ஊரும் ஒன்று. அங்கே வாழ்ந்த இரத்தினேசுவரர் என்னும் அந்தணரின் மைந்தர் சின்னையா ஐயராவர். பரம்பரையாகப் பெற்ற சைவப் பண்பாட்டில் உருவான சின்னையர் அவர்கள், கௌரியம்மையார் என்பாரை மணந்து வாழ்ந்த காலத்தில் முதலில் தோன்றிய மைந்தர் செந்திநாதர்.

செந்திநாத ஐயர் அவர்கள் 1848 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதத்து உரோகிணி நாளில் தோன்றினார். பிராமணப் பிள்ளைக்குச் செய்யவேண்டிய சம்ஸ்காரங்கள் என்னும் சுபகருமங்கள் யாவும் செய்யப் பெற செந்திநாதர் நல்ல முறையில் உருவாகி வளர்ந்தார்.

செந்திநாதரின் தாய் மாமனாராய் கதிர்காம ஐய ரென்பார் புன்னாலைக்கட்டுவனில் வாழ்ந்தார். அவர் அக்காலத்தில் வடமொழி, தென்மொழி வல்லுநரான நீர் வேலிச் சங்கர பண்டிதரிடம் முறையாகக் கற்று விற்பத்தி மானாகி இருந்தார். செந்திநாதர் தாய் மாமனாரையு டெத்துப் பத்தாண்டுப் பராயம் வரை தமிழில் போதியளவு அறிவைப் பெற்றார்.

செந்திநாதருக்குப் பத்து வயதானபோது பெற்றோர் அவருக்கு ஆங்கிலக் கல்வியூட்ட விரும்பி, யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரிக்கு அனுப்பினர். அக்காலத்தில் மத்திய கல்லூரியில் புலமை வாய்ந்த ஆங்கிலேயர் பலர் ஆசிரியர்களாயிருந்தனர். அதனால் செந்திநாதர் ஆங்கிலமொழியை நன்றாகக் கற்றார். ஏறக்குறையப் பத்தாண்டுகள் ஆங்கிலங் கற்றபின் அவர் கல்லூரியை விட்டு விலகினார்.

அக்காலத்தில் அவருடைய ஆங்கிலப் படிப்பின் தரத்துக்கு உயர்ந்த அரசாங்க உத்தியோகம் பார்க்கலாம். உத்தியோக உயர்வில் நாட்டில்லாத அவர், மேலும் தமிழ் படிக்க விரும்பி நல்லூரில் வாழ்ந்த சம்பந்தப் புலவரின் இருப்பிட்டு சென்றார். சம்பந்தப் புலவர், இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியாரிடம் முறையாகக் கற்ற பெரும் புலவராவர். ஆறுமுகநாவலரவர்களும் இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியாரிடமே கல்வி கற்றவராவர்.

செந்திநாதையர் சம்பந்தப் புலவர்களிடம் முறையாகக் கற்று வந்த போது, பெரியபுராணத்தில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். இத்தகைய ஈடுபாடு ஆறுமுகநாவலரவர்களுக்கும் இளமையிலேயே உண்டாகி வளர்ந்தது. செந்திநாதையரின் இருபத்திரண்டாம் வயதுப் பருவத்தில் அவர் பெரியபுராண வித்தகராய் விளங்கினார்.

முதல் யாத்திரைப் பேறு

பெரியபுராணத்தில் தேவார முதலிகள் திருத்தலங்கள் தோறும் யாத்திரை செய்த முறையில் தாமும் தலங்கள் தோறும் போய் வருதல் வேண்டும் என விரும்பித் தம் நோக்கத்தைத் தந்தையாருக்குக் கூற, அவர் தாமும் உடன் வருவதாக மகிழ்ந்து கூறிக் குடும்பசமேதராய்த் தமிழ் நாட்டுக்குச் சென்றார்கள். திருச்செந்தூரில் 1871 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற கந்தசஷ்டி விழாவில் செந்திநாதையரின் மனம் முருகப்பெருமானீது வெகுவாகப் பதிந்து கொண்டது. அவர் முருகப்பெருமானை உபாசனா முர்த்தியாகக் கொண்டார் என்றும் கருத இடமுண்டு.

ஆசிரியர் வேலை

ஆறுமுகநாவலரவர்கள் தமது பன்னிரண்டாண்டு வரை தமிழும் சைவமும் நன்றாகப் படித்தபின், மத்திய கல்லூரியில் ஏழாண்டுகள் ஆங்கிலங் கற்றவர். அவர் ஆங்கிலங் கற்றபின், ஏழாண்டுகள் ஆசிரிய வேலை பார்த்தவர். செந்திநாதையர் அவர்களின் அறிவாற்றலை அறிந்த நாவலர் அவர்கள், அவருக்குத் தமது சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் ஆசிரியர் வேலை கொடுத்தார்.

ஐயரவர்கள் நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் ஆறாண்டுக் காலமும், பின்னர் நாவலரவர்கள் ஆரம்பித்த ஆங்கில வித்தியாசாலையில் ஒருவருடமுமாக ஏழாண்டுகள் ஆசிரியர் வேலையை நாவலரவர்களின் பூரண திருப்திக்கு அமையச் செய்து, நாவலரவர்களின் நன்மதிப்பையும் அபிமானத்தையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

இந்த ஏழாண்டுக் காலத்தில் ஐயரவர்கள் நாவலரவர்களை நிழல்போல் தொடர்ந்து, அவர் எங்கெங்கே சைவப் பிரசங்கம் செய்தாரோ, அவற்றையெல்லாம் மனங்கொண்டு இரவிரவாகக் குறிப்பெழுதி வைத்த பின்னரே உறங்கும் நியமம் பூண்டவராயிருந்தார்.

நாவலரவர்களை அன்போடும் அச்சத்தோடும் மதித்துப் பின்பற்றி வந்த ஐயர் அவர்களிடம் நாவலரவர்கள் அன்பு பாராட்டி வந்த காலத்தில், புறமதத்துப் பிரசாரகர் ஒருவர், சைவசமயத்தைத் தாக்கி இல்லாததும் பொல்லாததுமாகப் பேசியும் எழுதியும் வந்தார். அதைக் கவனித்த நாவலரவர்கள் தமக்குக் கைவந்த கண்டனம் ஒன்றெழுதி ஐயரவர்கள் பெயரில் அச்சிட்டுப்

(15ம் பக்கம் பார்க்க)

ஆனி மகம் (25-06-2000) மாணிக்கவாசகர் குருபூசை:

திருவாசகம் என்னும் தேன்

— சமூகஜோதி கா. கணேசதாசன் —

உலகில் உள்ள உணவுப் பொருட்களில் மிகவும் இனிமையானது தேன். பால், தயிர், நெய், பழம், கிழங்கு, தானியவகை போன்ற உணவுப் பண்டங்கள் யாவும் நாட் சென்றால் கெட்டுவிடும். பல வகையான சத்துக்கள் நிறைந்த பால் ஆயினும் மூன்று நாள் வைத்திருந்து அதனைப் பருகமுடியாது. நல்ல பழம் ஒரு மாதம் வைத்து உண்ண முடியாது. உணவுப் பண்டங்கள் யாவும் நாட் சென்றால் சுவைகுன்றும்; நாரும்; உடம்பிற்குத் தீமை செய்யும்.

தேன் ஒன்று தான் எத்தனை ஆண்டுகள் சென்றாலும் கெட்டுப் போகாது. தன் நிலை மாறாது நின்று சுவை பயக்கும். இது போல் திருவாசகமும் ஒரு போதும் சிதையாத சிறப்புடையது. மேலும் தேன் தான் கெடாத தோடன்றி தன்னில் ஊறவைத்த பேரீச்சம்பழம், திராட்சை, இஞ்சி முதலிய பொருள்களையும் கெடவிடாது. அது போல் திருவாசகம் என்னும் தேன் தான் அழியாதது மட்டுமன்றி தன்னை ஒதுவாரையும் அழியாமல் காக்குந் திறனுடையது.

**“எல்லை மருவாநெறி யளிக்கு .. ..
தீருவாசக மென்னுந் தேன்”**

முடிவையும் முடிவு இல்லாத தன்மையையும் தரவல்லது திருவாசகம் என்னும் தேன் அல்லவா?

தேன் பித்தத்தைப் போக்கும். மந்தத்தைத் தவிர்க்கும். நல்ல இரத்தத்தை நல்கும். இது போன்றே நெடுங்காலமாக வந்து நமக்குத் தொல்லை தரும் பிறவிப் பிணியை மாற்றுவது திருவாசகத்தேனாகும். உடம்புக்குப் பலபிணிகளுண்டு. அப்பிணிகளை எளிதிற்போக்க வல்ல மருந்து தேன். உயிருக்கு என்றும் தொடர்ந்து வரும் நோய் பிறவி. எண்ணற்ற பிறவிகளில் மாறி மாறிப் பிறந்தும் இறந்தும் வருகின்ற உயிர்களாகிய நமக்கு சிறந்த மருத்துவராகிய திருவாதவூரடிகள் திருவாசகத்தேன் 659 பாடல்கள் தந்து அந்நோய் தீர அருளியுள்ளார்.

தொல்லையிரும் பிறவிச் சூழுந்தளை நீக்கும் திருவாசகத்தேன் அறியாமையை அகற்றும். அல்லல்கள் அனைத்தும் அறியாமையால் விளைகின்றன. இத்தகைய அறியாமையை அறவே “அல்லல் அறுத்து” களைய வல்லது திருவாசகத்தேனாகும்.

தேன் நல்ல இரத்தத்தைத் தரும். மேலும் பிறவி நோயும் அறியாமையும் அகன்றவுடன் சிவானந்தம் விளையும். அந்த ஆனந்தத்தைத் தருவது திருவாசகத்தேன்.

**தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லல் அறுத்தானந்த மாக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
தீருவாசக மென்னுந் தேன்.**

திருவாசகத்தில் தேன் என்ற இனிய சொல் அதிகம் வருகின்றது.

சிவபுராணத்தில், ‘‘சிறந்த அடியார் சிந்தனையுள் தேன் ஊறி நின்று பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்’’ என்றும், ‘‘தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரணே’’ என்றும் பாடியுள்ளார். கீர்த்தித் திருவகவலில் ‘‘தேனமர்சோலை திருவாரூரில் ஞானந்தன்னை நல்கிய நன்மையுடைய’’ எனவும், திருவண்டப்பகுதியில் ‘‘ஆற்றேனாக அவயவஞ் சுவைதரு கோற்றேன் கொண்டு செய்தனன்’’ குரம்பை கொண்டு இன் தேன் பாய்த்து’’ ‘‘கருணை வான்தேன் கலக்க’’ எனவும், திருச்சதகத்தில், ‘‘இன்ன தென்றறியாததேனே’’ ‘‘தேனிலா விய திருவருள் புரிந்து’’ எனவும் பாடியுள்ளார் மாணிக்கவாசகர்.

‘‘வந்திக்கு ஆட்கொண்ட தேனே’’
‘‘தேனே அமுதே சிந்தைக்கரியானே’’
‘‘தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே’’
‘‘தேன் வந்தமுதின் தெளிவின்’’
‘‘தேனாய் அமுதமாய் தீங்கரும்பின் கட்டியாய்’’
‘‘நந்தாத் தேனைப் பழச்சுவையை’’
‘‘தேனுந்து சேவடிக்கே’’
‘‘தேன் தங்கி தித்தித்து அமுதாறி’’
‘‘கோற்றேன் என்கோ எனக்கு’’
‘‘அனைத் தெலும்பு உள்நெக ஆனந்தத்தேன் சொரியும்’’
‘‘உலப்பிலா வானந்தமாய் தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த செல்வமே’’
‘‘தேனா யின்னமுதாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்’’

இவ்வாறு திருவாசகத்தில் தேன் என்ற சொல் ஆங்காங்கு மேலும் பல இடங்களில் பயில்கின்றன.

வண்டு பல்வேறு மலர்களிலிருந்து தேனை எடுப்பது போல், வேதாகம உபநிடதங்களிலிருந்து வாதவூராகிய வண்டு, திருவாசகமாகிய தேனை எடுத்து உலகமுள்ள வரை உயிர்களாகிய நமக்கு வழங்கியருளினார். திருமூலர் தேனுக்குள் இன்பம் செறிந்திருந்தாற் போல், ஊனுக்குள் ஈசன் ஒளித்திருந்தானே என்றும், அருணகிரிநாதர் ‘‘உண்ட நெஞ்சறிதேனே வானோர் பெருமாளே’’ என்றும் பாடியுள்ளார். பல மலர்களிலிருந்து எடுக்கப் பெற்ற தேன் எவ்வாறு உடலுக்குச் சிறந்த உணவாக அமைந்துளதோ அவ்வாறு திருவாசகத்தேன் உயிருக்கு ஓப்பற்ற உணவு என உணர்க. ஆகவே மக்கள் அனைவரும் பிறவி நோய் தீரும் பொருட்டு திருவாசகத்தேனை நாடோறும் பருகி அவன் அருளாளே அவன்தான் வணங்கி ஆத்ம ஈடேற்றம் பெற்று உய்வார்களாக.

திருமுறைப் பெருமை

[யாழ்ப்பாணம் - சுந்தர்மடம் ஸ்ரீஸ்ரீ சுவாமிநாத பண்டிதர் அவர்களது திருமுறைப் பெருமை என்ற நூலைத் தழுவி எழுதப்பட்டது.]

நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா

மதமுடி வைத்துக் கத்பெற வுயிர்கள்
சத்பெறு நடஞ்செய் தாண்டவ ராயன்
தேவர்க் கீரங்கீ இமையத் திறைவி
மேவக் குடிவையிற் காவிற் தந்த
கற்பகக் களிற்றைச் சொற்பல புனைந்து
நற்கம லக்கறல் அற்றின் இறைஞ்சிதும்
கருமுறை கட்டழித்து அருள்தரு பன்னிரு
திருமுறைப் பெருமை செய்ய மன் பெரிதே.

முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபிரானது திருவருளைப் பெற்ற திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் முதலிய உண்மை நாயன்மார்களால் திருவாய் மலர்ந்தருளப் பெற்றனவும், 'உடல் உயிர் கண் அருக்கன் அறிவொளி போல் பிறிவரும் அத்துவிதமாகும்' சிறப்பினதாய் 'வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவசித்தாந்தத் திறத்தினைத்' தெரிவிப்பனவுமாகிய தேவாரம் முதல் திருத்தொண்டர் புராணம் இறுதியாகவுள்ள திருப்பாக்களே திருமுறை எனப்படும்.

அத்திருமுறை பன்னிரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுள் ளது. அவை,

- அ) திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளிச் செய்த தேவாரமாகிய முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் திருமுறைகள்.
- ஆ) திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச் செய்த தேவாரமாகிய நான்காம், ஐந்தாம், ஆறாம் திருமுறைகள்.
- இ) சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச் செய்த தேவாரமாகிய ஏழாம் திருமுறை
- ஈ) மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம், திருக்கோவை என்னும் இரண்டு மாகிய எட்டாம் திருமுறை
- உ) திருமாளிகைத்தேவர் முதலிய ஒன்பதின்மர் அருளிச் செய்த திருவிசைப்பாவும் அவருள் ஒருவராகிய சேந்தனார் அருளிச் செய்த திருப்பல்லாண்டு மாகிய ஒன்பதாம் திருமுறை.
- ஊ) திருமூலநாயனார் அருளிச்செய்த திருமந்திர மாகிய பத்தாம் திருமுறை.
- எ) திருவாலவாயுடைய சிவபிரான் முதலாயினார் அருளிச் செய்த திருமுகப்பாசுரம் முதல் திருநாவுக்கரசு தேவர் திருவேகாதசமாலை வரையான நாற்பது பிரபந்தங்களைக் கொண்ட பதினொன்றாம் திருமுறை.

ஏ) சேக்கிழார் நாயனார் அருளிச் செய்த திருத் தொண்டர் புராணமாகிய பன்னிரண்டாம் திருமுறை.

தேவாரம், திருவாசகம், திருக்கோவை, திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருமந்திரம், திருமுகப் பாசுர முதலான நாற்பது பிரபந்தங்கள் என்னுமிவற்றை அபயகுலசேகரசோழன் என்ற மன்னவன் வேண்ட, பொல்லாப் பிள்ளையார் அநுக்கிரகம் பெற்ற நம்பியாண்டார் நம்பி பதினொரு திருமுறைகளாக வகுத்தருளினர். மந்திரங்கள் பதினொன்று என்ற காரணம் பற்றியே திருமுறைகள் பதினொன்றாக வகுக்கப்பட்டன. அநபாய சோழன் என்ற சோழப்பேரரசரது காலத்திலே திருத்தொண்டர் புராணம் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக வகுத்தருளப்பட்டது. இவற்றைத் திருமுறைகண்ட புராணத்தின் மூலமும் திருத்தொண்டர் புராண வரலாற்றிலிருந்தும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

திருமுறைகள் சிவவாக்கே:

இருக்கு, யசூர், சாம, அதர்வணம் என்ற நான்கு வேதங்களையும் காமிகம் முதலாய இருபத்தெட்டு ஆக மங்களையும் சிவபெருமான் சதாசிவமூர்த்தி பால் நின்று தோற்றுவித்தருளினார். அவ்வாறே திருமுறைகளையும் ஆளுடைய பிள்ளையார் முதலாயினோர் பால் அதிட்டித்து (ஆவாகனமாகி அல்லது நிலைப்பட்டு) நின்று சிவபெருமானே தோற்றுவித்தருளினார். ஆகவே திருமுறைகள் சிவபிரானால் இயற்றியருளப்பட்டனவே.

மேலும், பேயினாற் பிடிக்கப்பட்டவள் வாய்ச்சொற்களெல்லாம் பேயின் சொற்களையல்லாது அவன் சொற்கள் ஆகாதவாறு போல, சிவபிரானால் அதிட்டிக்கப்பட்ட நாயன்மார் வாய்ச் சொற்களாகிய திருமுறைகள் யாவும் அச்சிவபிரான் சொற்களே யாகும் - அந்நாயன் மார்களது சொற்களாகா - என்பது தெளிவு. இதனை,

“எனதுரை தனதுரையாக நிறணிந்து
ஏறுகந்து ஏறிய நமலன்”

என ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளிச் செய்திருப்பதிலிருந்து உணரலாம்.

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் உண்மையிலே “அத்திருவாக்கைப் பதிவாக்கியம் என்றே கொள்வதல்லாது பசு வாக்கியம் என்று நினைத்தாலும் அது பிறப்பு இறப்புக்குக் காரணமாகி விடும். இவ்வுலகத்திலே பதிவாக்கியம் எதுவென்னில், அநாதிமலமுத்தராயுள்ள சதாசிவமூர்த்தியுடைய திருவாக்காகிய வேதங்களும் ஆகமங்களும்ன்றி, முன், பரிபாக சின்னம் விளங்கும் படி போதிக்கின்ற மூர்த்தங்களாயுள்ள சமயாசாரியர், சந்தானாசாரியர் ஆகியோருடைய திருவாக்குகளுமாம்” எனக் கூறப்பட்டிருத்தலாலும் திருமுறைகள் சிவவாக்கு என்பது தெளிவப்படும்.

(தொடரும்)

சைவபரிபாலன சபை

தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பணிகளும் - 2

(புத்தகம் 111 இதழ் 02 இன் தொடர்ச்சி)

நாவலர் பிறந்த காலகட்டத்தில், இலங்கையில், சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்த கல்விசார் செயற்பாடுகள் பற்றிக் கலாநிதி தனஞ்சய ராசசிங்கம் அவர்கள் தமது 'The Educational Activities of Arumuga Navalar' (ஆறுமுகநாவலரின் கல்விசார் செயற்பாடுகள்) என்ற ஆங்கில நூலில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் இலங்கை வந்தவுடன் கிறிஸ்துவ மிஷனரிமார்கள் பெருமளவில் இலங்கைக்கு வந்தார்கள். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், சேர் நோபேட் பிறவுண்டிக் போன்ற பிரிட்டிஷ் தேசாதிபதிகள் இலங்கைச் சுதேசிகளின் கல்விநிலையை உயர்த்த மிஷனரி அமைப்புகளை ஏற்படுத்துவதற்குச் சாதகமாயிருந்தார்கள். குறுகிய காலத்தில் பின்னல் வலைபோன்ற மிஷனரி அமைப்புக்கள் தீவெங்கும் முளை கொண்டன. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் சேச் மிஷனரி சங்கம் (Church Missionary Society), வெஸ்லியன் மெதடிஸ்ட் மிஷனரி சங்கம் (Wesleyan Methodist Missionary Society), அமெரிக்கன் மிஷனரி சங்கம் (American Missionary Society) ஆகியவற்றின் செயற்பாடுகள் பிரதானமாயமைந்தன. இந்த மிஷனரிச் சங்கங்கள், ஒன்றுடன் ஒன்று பிடிவாதத்துடன் கூடிய எதிர்ப்பாளராகவிருந்த போதிலும் சுதேசிகளை மதம் மாற்றுவது என்ற தங்களுடைய குறிக்கோளை முன்னேடுத்துச் செல்வதில் ஒற்றுமையாகச் செயற்பட்டன. தமது உள்நோக்கத்தை, சுதேசிகளுக்கு சமூக சௌகரியங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் என்ற சிறப்பான குறிக்கோளால் மூடி மறைத்தனர். சுதேசிகளுள் பெருமளவினர் கல்வியறிவுற்றவர்கள் என்பதைக் கண்டு கொண்ட மிஷனரிகள், அதனைத் தமக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். அதனால் யாழ்ப்பாணத்தின் முலை முடுக்குகளிலெல்லாம் கல்விக் கூடங்களை ஸ்தாபிக்க முன்வந்தனர். மிஷனரி ஸ்தாபனங்களின் நன்கு திட்டமிடப்பட்ட செயற்பாடுகளின் படி, பாடசாலை வளவுக்குள் அல்லது அதற்கு அணித்தாக கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களை அமைப்பது பின்னால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டிய செயற்பாடாகவே அமைந்திருந்தது. சுருக்கமாகக் கூறின், பாடசாலை வரும் முன்னே; (குறுகிய கால இடைவெளியில்) தேவாலயம் வரும் பின்னே எனலாம். ஈனெனில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட காரணங்களுக்காக ஒன்றிலிருந்து மற்றையது பிரிக்க முடியாததாகவிருந்தது. பாடசாலை ஆசிரியர்கள், ஒன்றில் வெளிநாட்டு கிறிஸ்துவ மிஷனரிகளாக அல்லது அவர்களது பட்டிக்கு ஆசை காட்டி வசப்படுத்தப்பட்ட சுதேச கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தார்கள். பாடசாலைகளின் பாடவிதானங்களில் கிறிஸ்து சமயத்தின் அடிப்படைகள் மிக நுணுக்கமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருந்ததால் இதர சமயத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் இப்பாடசாலைகளில் தொழில் வாய்ப்புப் பெற முடியாத நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டது. செமினரி, தாய்மொழிப் பாடசாலை, ஆங்கிலப் பாடசாலை, மத்திய பகற் பாடசாலை, தரும விடுதிப் பாடசாலை எனப் பல்வேறு வகையான பாடசாலைகள் இருந்த போதிலும், அவை

யெல்லாம் சுதேசக் குழந்தைகளிடையே கிறிஸ்து சமயத்தைப் பரப்புதல் என்ற பொதுக் குறிக்கோளையே கொண்டிருந்தன. அச்சமயம் யாழ்ப்பாணத்தில் பாடசாலைகளை நிறுவிய கிறிஸ்துவ மிஷனரிகளது சங்கேதச் சொல் (Watchword) "இளமையிற் பிடியுங்கள்" (Catch them young) என்பதாகும்.

பாடப்புத்தகங்கள் போதியளவு இல்லாமை என்ற நியாயப்படுத்தலோடு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அச்சியந்திரசாலை வெருவிரைவில் அவர்களது பிரசாரத்தை முனைப்புடன் செயற்படுத்தும் கருவியாக மாறியது. யதார்த்தத்தில், பாடசாலைக்கு வேண்டிய சாதனமாக எவ்வாறு தேவாலயம் பிற்சேர்க்கப்பட்டதோ அவ்வாறே அச்சியந்திரசாலையும் ஒரு பிற்சேர்க்கையானது. அச்சியந்திரசாலைகள் கிறிஸ்துவப் பின்னணியுடன் கூடிய புத்தகங்களையும் செய்தித்தாள்களையுமே உற்பத்தி செய்தன. ஆக, மிஷனரிகளின் பிரசாரசாதனமாக பாடசாலைகளும், அவற்றின் பின்னிணைப்புக்களான தேவாலயங்களும் அச்சியந்திரசாலைகளும் விளங்கின. இந்த ஸ்தாபனங்களில் வழங்கப்பட்ட கல்வி இனிப்புப் பூசப்பட்ட குளிகைகள் போன்றிருந்தன. உருசியற்ற கிறிஸ்தவமென்ற குளிகைக்கு, ஆரம்ப நிலை வரலாறு, புவி யியல், கணிதம், மொழிகள் என்ற இனிப்புகளால் மிகவும் திறமையாகவும் நுணுக்கமாகவும் மிஷனரிகளின் கைகளில் மேற்பூச்சுப் பூசப்பட்டது. இடவசதியுள்ள கட்டடங்கள், கடதாசி, மை, பேனா போன்ற எழுது கருவிகள், இலவச உணவும் புத்தகங்களும், இலவச மேலதிக போதனை (tution) என்பன சுதேசிகளுக்கு ஆசையூட்டும் பொருட்களாகின. அவர்கள் பெருமளவில் மிஷனரிகளின் இவ்விரைக்கு இணங்கிப் பலியானார்கள். தினசரி அந்நாளைய வேலை நேரங்களைக் குறிக்க தேவாலய மணி குறித்த இடைவேளைகளில் அடிக்கப்பட்டது. தேவாலய ஆராதனைகள் பாடசாலைகளுக்கு இடமாற்றப்பட்டன. இந்த ஏற்பாட்டின் கீழ், பாடசாலை ஆசிரியரின் பணி பன்முகப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அவர் சமய போதகர், ஆசிரியர் என்ற இரண்டையும் செய்யும் ஒருவராயிருந்தார். சேர் நோகர் டி கொவலி போல, அவர் கிறிஸ்துசமயம் பற்றிய புத்தகங்களை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்து மாணவரை ஊக்குவிப்பார். இவ்வாறாக இனிப்பு மேற்பூச்சுப் பூசிய குளிகை வகையான கல்வியை இப்பாடசாலைகளில் பெறுதற்கு, சுதேசிகள் தமது மனச்சாட்சியைக் கைவிடல், கல்வி கற்பிக்கப்படும் வேளையிலாவது மிகவுயர்ந்த பெறுமதியிக்க தமது மத நம்பிக்கையிலிருந்து முற்றாக விலகியிருத்தல், அன்னிய மத நம்பிக்கைக்கு உட்பட்டிருத்தல் ஆகிய வற்றை விலையாகக் கொடுக்கவேண்டியிருந்தது.

1833 ஆம் ஆண்டில், வெஸ்லியன் மிஷன் சங்கத் தினரால் நடத்தப்பட்ட 21 பாடசாலைகள் இருந்தன. இப்பாடசாலைகளில் 938 பிள்ளைகள் படித்தார்கள். இந்த நிறுவனங்களை சுதேசிய இலவச பாடசாலைகள் எனவும் செமினரி எனவும் வகைப்படுத்தலாம். செமினரி கொழும்பில் இருந்தது. அது போதகர்களையும்

(12 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

சைவசமயத்தின் ஜந்து இலட்சணங்கள்

சைவசமயமென்பதே பொருளின் மாண்பு:

சைவசமயமென்னுந் தொடர் இருமொழிகளைக் கொண்டுள்ளது. அவை சைவ+சமயம் என்பனவே. "சைவ" என்னுஞ்சொல் "சிவ" என்னும் பதத்திவிருந்து பிறந்தது. "சைவ" என்றால் சிவ சம்பந்தமான என்பது பொருள். "சிவ" என்ற பதத்தின் பொருளென்ன? "தேசனடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி" "மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே" "அறிவனே அமுதே" "அறிவான தெய்வமே சிவனே" என்றும், "அன்பே சிவம்" "சிவனே அன்பே" என்றும், "சைவா போற்றி தலைவா போற்றி" "சிறுவே போற்றி சிவனே போற்றி" என்றும் சைவத் திருமுறை நூல்களில் காணப்படுவதால் "சிவ" என்னும் பதத்திற்கு "அறிவன்" "அன்பன்" "தலைவன்" என்பது பொருள். "சமயம்" என்னுஞ் சொல் "சம்" என்ற உபசாரத்தையும் "இ" என்ற தாதுவின் அடியாகப் பிறந்த "அய" என்னுந் தொழிற் பெயரையும் கொண்டுள்ளது. "சம்" என்பதற்கு "நன்கு" என்று பொருள் "அய" என்பதற்கு "அடைதல்" என்று பொருள். ஆகையால் சைவசமயம் என்பதற்கு அறிவு மயமான, அன்பு மயமான, தலைவனை அடைதற்கு வழியென்பது பொருள். சைவசமயத்தைச் சுந்தாத்து வித சைவசித்தாந்த வைதீக சமரச நன்னெறியென்று அடைமொழிகள் கொடுத்துச் சிறப்பித்துச் சொல்வது முண்டு. இவ்வடைமொழிகளின் மாண்பும் மர்மமும் இவ்விஷயத்தை முழுமையாக வாசிப்பவர்களுக்கு நன்கு விளங்கும். அவை முறையே அறிவையும் அன்பையும் ஒழுக்கத்தையும் சமரசத்தையும் பெரும் பயனையும் ஒருங்கே தாங்கி நிற்கின்றன. சைவசமயம் மாண்பு பொருந்திய இக்கருத்துக்களை அடக்கியுள்ளது என்பதை இப்பொழுது எடுத்துக் காட்டுவாம்.

சைவசமயம் அறிவை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளது:

சகலவிதமான எண்ணம் உணர்ச்சி நம்பிக்கைகளை பகுத்தறிவென்னும் மூசையில் புடம் போட்டெடுத்து மிஞ்சினதை மெய்யறிவென்னும் ஒளியில் வைத்துப் பசர்க்கும் படி, சைவசமயம் அறிவுடைய மக்களுக்குச் சொல்லுகிறது. நமக்கு நேரே புலப்படும் உடல், உயிர், உலகம், அதனுள் இயங்கும் பொருள், இயங்காப் பொருளாகிய யாவையும் நுண்ணறிவால் ஆராய்ச்சி செய்யும் பொழுது எழுகின்ற மறை பொருளாகிய கடவுள், நன்மை தீமை, இன்ப துன்பம், இம்மை மறுமை ஆகிய இவற்றையும் இவற்றின் சம்பந்தமாகத் தோன்றும் பற்பல இயல்களையும் கொள்கைகளையும் வாதங்களையும் அளந்து அறியும்படி சைவசமயம் வற்புறுத்துகின்றது. இவ்வாராய்ச்சியைத் தனது பரிபாஷையில் பசு, பதி, பாச ஆராய்ச்சியென்று சொல்லுகிறது. அகப்பொருளையும் புறப்பொருளையும் ஊன்றி விசாரித்தறியும் பொழுது ஏற்படுகிற திகைப்பால், ஆச்சரியத்தால், அதிருப்தியால் இவற்றிற்கு அப்பால் அடங்காப் பொருள் ஒன்று அறியக்கிடக்கிறதென்றும் அதுதான் ஒன்று என்றும் சைவசமயம் அறிவுறுத்துகின்றது. தன்னை அறிந்தவன்தான் தலைவனை அறிவான். தன்னை அறிந்த பிறகுதான் தலைவனை அறியமுடியுமென்றும் உயிரிற் புறப்பொருளை அறியாமல் உயிர்ப்பொருளை

அறியமுடியாதென்றும் அது தைரியமாகச் சாதிக்கின்றது. தற்காலத்தில் மேனாட்டு விஞ்ஞான அறிஞர்களும் தங்களுடைய நுண்ணிய ஆராய்ச்சியால் இதே முடிவிற்கு வந்துள்ளார்களென்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. பரம்பொருள் சகல பொருளிடத்தும் ஒன்றாகியும் வேறாகியும் உடனாகியும் நிற்பதால் தன்னையும் பிறரையும் கடவுளையுஞ் சேர்த்துப் பிடித்து ஒன்றாகப் பார்ப்பதுதான் மெய்யறிவு என்று புகட்டுகிறது. மேற் சொன்னவற்றாலும், பரம்பொருளைக் கடவுளென்றும் தனது தத்துவக் கொள்கையைச் சுத்தாத்துவிதம் என்றும் சொல்லுகிறதாலும், பின் சொல்லப்போகும் ஆராய்ச்சி முறையாலும் சைவசமயம் அறிஞர் அறிவிற்கு ஏற்ற தென்று நன்கு புலப்படுகின்றது. மேலும், ஆராய்ச்சி செய்யும் முறையிலும் சைவசமயத்தின் ஒப்புயர்வற்ற தன்மை காணக்கிடக்கின்றது. ஆப்த வாக்கியங்களையும் பழமைபையுங் கருதி ஒன்றைக் கொள்ளக்கூடாதென்றும் ஆப்த வாக்கியமின்மையையும் புதுமையையுங் கருதி ஒன்றைத் தள்ளக்கூடாதென்றும், சால்புடைய அறிஞர்கள் விருப்பு வெறுப்பின்றி நிறைந்த நுண்ணிய அறிவால் எதையும் ஆராய்ந்து பார்த்து எடுத்துக்கொண்ட பொருளின் உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்றும் அது வேண்டிக்கொள்கின்றது. புதுக்கப் புதுக்கவரும் அறிவின் ஆராய்ச்சிக்கு அது பயப்படுகிறதில்லை. அவற்றை அதுகளிப்புடன் வரவேற்கிறது. "தொன்மையவாம் எனுமெவையும் நன்றாக" என்ற சிவப்பிரகாகச் "செய்யுளும், எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினும்" "எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும்" என்னுங் குறளடிகளும் பிறவும் இதற்குச் சான்று.

சைவசமயம் அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது:

தானும் பிறரும் பரம் பொருளிடத்துப் பிரித்தறிய முடியாதபடி இணைக்கப்பட்டிருப்பதை உணர்வதே மெய்யறிவு என்று சைவசமயங் கூறுகிறதென்று மேலே சொன்னோம். இவ்வித அறிவிலிருந்து அன்பு இயல்பாக நிகழ்வது திண்ணமல்லவா? தன்னுயிரை எவனாலுந் தள்ளமுடியுமா? தன்னை எவனும் பகைத்துக் கொள்ளுவானா? ஆகையால் "அன்பே சிவம்" என்றும் "சிவமே அன்பு" என்றும் சைவசமயம் முழங்குகின்றது. அன்பு தான் சைவத்தின் உயிர் நிலை. மனிதன் உண்மையில் தன்னை நேசிப்பானாயின், அவன் கடவுளையும் பிறரையும் பிறவுயிர்களையும் நேசிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறான். மெய்யன்பு பிரதிப்பிரயோசனம் கருதுவதாய், வித்தியாசம் பார்ப்பதாய் செயலற்றதாயிராது.

வாழினும் தாழினும் வருந்திக் கழியினும், இடரினுந் தளரினும் ஏதும் நோய் தொடரினும் உண்ணினும் பசிப்பினும் உறங்கியிருப்பினும், கடவுள் மீது அயரா அன்பு அமர்ந்திருக்க வேண்டு மென்று சைவசமயம் அறைகின்றது. அவ்வண்ணம் அன்பு செலுத்துதற்குக் கடவுள் எங்கேயிருக்கிறார்? என்று எழுங்கேள்விக்கு, அவர் விசேஷித்த விதம் மனிதவுருவங்களில் தோய்ந்து விளங்குகிறாரென்று விடையிறுக்கின்றது. அதனாலன்றோ மனிதனை "நடமாடுங் கோயில்" என்றும் "இலங்கும் உடலுயிரனைத்தும் ஈசன் கோயிலாகும், எவ்வுயிரும் ஈசன் சந்நிதியாகும்" என்றுஞ் சொல்லுகிறது. காணப்படுகிற மனிதரிடத்து அன்பில்லாத பொழுது ஈசனிடத்து

(7 ம் பக்கம் பார்க்க)

சைவசமயத்தின் ஐந்து இலட்சணங்கள்

(6ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அன்புடையோர் போல் ஒழுகுவது கேலிக் கூத்தே தவிரப் பிறிதில்லையென்றும், மனிதரிடத்து நிகழும் அன்பினாவே கடவுளிடத்துமுள்ள அன்பின் அளவாக இருக்குமென்றுங் கூறுகிறது. நடமாடுங் கோயிற் பணிதான் சிறந்ததென்பது சைவத்தின் போதனை. ஜாதி சமயம் சமூகம் தேசம் கோலங்குறி தொண்டு தொழில் முதலிய வித்தியாசத்தாலேற்படுங் குறுகின மனப்பான்மையை, அன்புப்பெருக்குப்பற்றி, சைவசமயம் அறவே அகற்றச் சொல்லுகிறது. சுருங்கச் சொல்ல வேண்டுமானால் விரிந்த அன்புடையார் யாவராயினும் அவர்களே மெய்ச்சைவர் ஆவார்கள் என்று சைவசமயம் போதிக்கிறது. மனிதரிடத்து மட்டுமன்றி ஏனையவியர்களிடத்தும் அன்பு செலுத்த வேண்டுமென்று அது வற்புறுத்துகின்றது. செயல் மூலம் வெளிப்படும் அன்புதான் உயிருள்ள சிவச்சைவமென்றும் மற்றது உயிரற்ற போலிச்சைவம், (சவச்சைவம்) என்றும் சைவசமயம் நிர்ணயிக்கின்றது. இதனாலன்றோ சித்தாந்த சைவமென்று, சைவசமயம் தனக்கு நாமம் சூட்டிக்கொண்டது. "அன்பே சிவம்" "இடர்களை யாரேனும்" "நனவினுங் கனவினும்" "சாத்திரம் பல பேசஞ் சமூகர்க்காள்" "சாதிசூலம் பிறப்பென்னும்" "சங்கநிதி பதுமநிதி" சிவனெனுமொழியை" மருவாணைப் பெண்ணாக்கி" "கொல்லான் புலாலை" முதலிய பாசுரங்கள் இதற்குச் சான்று.

சைவசமயம் அறவொழுக்கத்தை உயிரினும் ஒப்புந் தன்மையது.

அறிவு அன்பு ஆகிய இரண்டினது பயனே அறனும் ஒழுக்கமும். தானும் உண்டு பிறரும் உண்டு என்ற அறிவும், தன்னைப்போல் பிறரையும் நேசிக்க வேண்டும் என்ற அன்பும் உதித்து விட்ட இடத்து, தனது சொந்த நன்மையை மட்டுப்படுத்திப் பிறர்நன்மையைக் கருதித்தன்னை, அஃதாவது தனது மனமொழி மெய்களை அடக்கி ஆளவேண்டுமென்ற எண்ணம் அவசியம் எழுமென்பது திண்ணம்; ஆகையால் இதற்கொப்ப மனமொழி மெய்களைத் தன்பாலும் பிறர்பாலும் கடவுள் பாலும் நன்மையைப் பயக்கும் வகையில் அறிவுடைய மக்கள் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்களென்பது சைவசமயத்தின் போதனை. மனத்துக்கண் மாசிலனாதலாகிய அறநெறி நின்றல், ஒழுக்கத்தை உயிரினும் ஒப்புதலாகிய தாயவழியில் அமர்ந்திருத்தல் (இரண்டுந் தான் மக்கட் பண்புடையார்க்கு அழகென்று சைவசமயம் வற்புறுத்துகின்றது. அறவொழுக்கங்களின் தன்மையென்ன? அவற்றை அளக்கும் அளவுஎன்ன? என்னுங் கேள்விகளுக்குச் செயல் வாக்கு எண்ணங்களில் ஈசனை நினைத்தலே அறம்; அவனை மறத்தலே மற்ற என்றும், உலக நன்மைதின்மை மிகுதிப்பாடே அவற்றின் அளவு என்றும் சைவசமயம் உத்தரங் கொடுக்கிறது. மனிதன் எதை நினைக்கின்றானோ, எதைப் பேசுகின்றானோ, எதைச் செய்கின்றானோ, எதை உண்கின்றானோ அவன் அவற்றின் வண்ணம் ஆகிறானென்பது சைவநூற்றுணிபு. எண்ணத்திற்கும் உணவிற்கும் நெருங்கிய சம்பந்தமிருப்பதற் குணஞ் சுத்தமாயிருப்பதற்கு எண்ணமும் உணவும் சுத்தமாயிருக்க வேண்டுமென்பது

சைவசமயத்தின் கொள்கை. மனமொழி மெய்களை அடக்கி ஆளும் விஷயத்தில், அவசியந்தள்ள வேண்டியவை, அவசிய காளளவேண்டியவை, பயன் கருதி விழையவேண்டியவை என்று மூன்றாகப் பிரித்து, அவை எவை என்றுஞ் சுருங்கச் சொல்லுகின்றது. தள்ளவேண்டியவை: - அழுக்காறு, அவா, பெருளி முதலி மனக்குற்றங்கள்; இன்னாமொழிதல், புறங்கூறல், பொய் சொல்லல் முதலிய வாக்குத் துரிசுகள்; களவு, கொலை, காமம், கள்ளுண்ணல், சூதாடல் முதலிய காயப்பாவங்கள். கொள்ள வேண்டியவை: - மனமொழி மெய் அடங்குதல், நல்லன நினைத்தல், செய்நன்றியறிதல் முதலிய மனக் குணங்கள், இனியவை கூறல், உண்மையுரைத்தல், பயனுடைய சொல்லல், நூலோதுதல் முதலிய வாக்குப் பண்புகள், சுத்தமாயிருத்தல் வறியார்க்கீதல், விருந்தோம்பல் ஆபத்திலுதவுதல் முதலிய சரீர்புண்ணியங்கள் விழைய வேண்டியவை: - ஒப்புரவொழுகல், புகழ்படவாழ்தல், சமயாசாரங் கைப்பிடித்தல், தவஞ்செய்தல் முதலியன. அதனாலன்றோ வைதிக நெறியென்றும் சைவசமயந் தனக்குப் பெயர் புனைந்து கொண்டது. "நீதியானை" "அந்தணரென்போர்" "அந்தணர்தஞ்சிந்தையானை" "சீலம் பெரிதும் உடையானை" "மெய்யர் மெய்யை" முதலிய வசனங்கள் இதற்குச் சான்று.

சைவசமயம் சமரசப்பான்மையுடையது.

அறிவு, அன்பு, ஒழுக்கம் இல்லாத மதங்கள் உலகத்தில் கிடையா என்பதும், "எல்லாம் இறைவன் செயல்" "அவனருளால்லாது அணுவும் அசையாது" என்பது பற்றி, சகல மதங்களும் இறைவன் ஆணையினின்று எழுந்தனவேயென்பதும் சைவத்தின் கொள்கை. ஆகையால் ஒரு சமயம் ஏனைய சமயங்களைத் தூஷிக்கவும் வேண்டாம் அழிக்க முபற்சிக்கவும் வேண்டாமென்பது சைவசமயத்தின் வேண்டுகோள். உலக மூன்றினற்றத்தின் பொருட்டும் மனிதவர்க்கத்தின் நன்மையைக் கருதியுமே எல்லாமதங்களும் நிறுவப்பட்டன என்பது சைவத்தின் தெளிவு. மதஸ்தாபகர்களுடையவும் மதக்குழாங்களுடையவும் தேசகால நோக்கத்திற்குத் தகுந்த படியும் மதங்களின் கொள்கை குறிகளில் வித்தியாசமிருக்கலாம், பிரிவினால் சில சமயங்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் சகல மதங்களும் அறிவு அன்பு ஒழுக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஈடுமெடுப்பில்லாத மதிக்கவொண்ணாத நன்மைமயமான செம்பொருளைக் காணுவதற்காக, அடைவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டன என்பது திண்ணம். சமயங்களில் ஏற்றத் தாழ்சியிருக்கலாம். பழக்கவழக்கங்கருதி ஒருவர்க்குப் பிடித்தது மற்றொருவர்க்குப் பிடியாமலிருக்கலாம். ஆனால் ஒரு கடவுளையே போற்றி வழிபடுஞ் சமயங்களுள் கொடூர வாதமும் ஓட்டாப்பிளவும் சீய வெறுப்பும் நிகழ்வதற்கு இடமில்லையென்பது சைவத்தின் முடிவு. சமயவாதம் வேண்டாம், தத்தஞ் சமயநெறி நின்றல் வேண்டும்; என்பது தான் சைவத்தின் வேண்டுகோள். தேசவித்தியாசம், பாஷை வித்தியாசம், மனிதத் தோற்ற வித்தியாசம், நோக்க வித்தியாசம், ஊண் உடை வித்தியாசம், பழக்கவழக்க வித்தியாசம் போக்க முடியாதபடி நிலைபெற்றிருப்பது கண்கூடாக இருக்கும் பொழுது, கடவுள் ஒருவராயிருந்த (14ம் பக்கம் பார்க்க)

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்துசாதனம்

விக்கிரம ௭௭ ஆனி 02 ௨ (16-06-2000)

சைவாலயங்களும் சைவசமய வளர்ச்சியும் 2

கிலமடைந்திருக்கும் கோவில்களைப் புனர்நிர்மானஞ் செய்தலும் அங்கு நித்திய பூசைகள் சரிவர நடைபெறுவதை உறுதி செய்து கொள்வதும் பெரும் சிவபுண்ணியமாகும். இது திருமந்திரம் முதலாய நூல்களில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தேவாரப் பதிகம் பெற்ற திருக்கேதீச்சரத்தையும் நகு லேஸ்வரத்தையும் மீள அமைக்க நாவலர் எடுத்த முயற்சிகளும் வேண்டு கோள்களும் நாடறிந்தவை.

அநேகமான கோவில் நிர்வாகங்கள் தமது கோவிலைச் சார்ந்த சொத்துக்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானங்களையும் மக்கள் தரும் நன்கொடைகளையும் முற்று முழுதாக ஆலய நித்திய நைமித்திகங்களுக்கும் கட்டடங்கள், தேர்கள், வாகனங்கள் செய்விக்கவும் மட்டுமே செலவழிப்பதைக் காணக்கூடிய

தாக உள்ளது. ஒரு சில ஆலயங்கள் தேவையற்ற பொருட்களிலும் கட்டடங்களில் பணத்தை முடக்குகின்றனர்.

திருப்பணி என்பது கட்டடங்கள் கட்டுவதும் பூசை உபகரணங்களைப் பெருக்குவதும் மட்டுமல்ல பெரும் ஆலயங்களையும் கோபுரங்களையும் கட்டு வித்த மன்னர்களை நாம் வழிபடுவதில்லை. அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் எந்தவொருவராவது கட்டடங்கள் கட்டியதற்காகவோ விழா எடுத்ததற்காகவோ வழிபடப்படவில்லை. அவர்கள் வாழ்ந்த சைவவாழ்வு, அவர்கள் சிவபெருமான்மேலும் சிவனடியார்மேலும் வைத்த அன்பு, சைவசமய சின்னங்களுக்கும் சாதனங்களுக்கும் அவர்கள் கொடுத்த கௌரவம், சைவசமயத்தைப் புற மதங்களிலிருந்து காப்பாற்ற அவர்

கொண்ட பணிகள், அவர்கள் ஆற்றிய மக்கள் துயர் துடைப்புப் பணிகள் போன்றவைகள் தாம் அவர்களைத் தெய்வத்துள் வைத்துப் போற்றப்படும் நிலையை ஏற்படுத்தின.

சைவசமயாசாரியர்களுள் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் மட்டுமே பாண்டிய மன்னன் குதிரை வாங்கக் கொடுத்த நிதியைக் கொண்டு ஆலயமமைத்ததாக வரலாறு. ஏனைய மூன்று சமயாசாரியர்களைப் போலன்றி மாணிக்கவாசகர் திருப்பெருந்துறையில் குருந்தமர நீழலில் குருவடிவாய் வந்து ஆட்கொள்ளப்பட்டவர். ஆகவே திருப்பெருந்துறையில் புதியதோர் ஆலயம் அமைக்கப்பட வேண்டிய தேவை மாணிக்கவாசகருக்கு இருந்தது.

சைவசமயாசாரியர்கள் நால்வருமே ஊர்கள் தோறும் யாத்திரை போய் அங்குள்ள சிவாலயங்களில் எழுத்தருளியிருக்கும் இறைவனை வணங்கி அவ்வூர் மக்கள் குறை தீர்த்துத் தமது ஆன்மீக சக்தியால் மக்கள் துன்பம் நீக்க அற்புதங்கள் செய்து மக்கள் சேவைக்காக வாசிதிர இறைவனிடமே காசு வாங்கிப் பணி செய்தார்கள்.

சைவம் ஒரு அன்பு மதம். பிற உயிர்களிடம் அன்பு செலுத்துவதும் அவர்கள் துயர்கண்டு கண்ணீர் சிந்துவதும் பக்தனின் இயல்பு. உண்மையான பக்தன் சமூகசேவகனாகவும் இருப்பான். திருஞானசம்பந்தரும் அப்பரும் திருவீழி மிழலையில் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது செய்த மக்கள் சேவை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியது. மக்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்வதற்கும் அவர்களது துன்பத்தை நீக்குவதற்குமே முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டதைப் பெரிய புராண மெய்க்கும் பரக்கக் காண

படமாடக் கோயில்பக வற்கு ஒன்று ஈயில் நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு அங்கு ஆகா நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்று ஈயில் படமாடக் கோயில் பகவற்கு அது ஆமே என்பது திருமுலர் வாக்கு.

நாவலர் பெருமான் ஆற்றிய பணிகளுள் பெரும் பாலானவை மக்கள் நல் வாழ்வுப் பணிகளே. பஞ்சத்தின் போது கஞ்சித் தொட்டித் தருமமும் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு யாழ்ப்பாணம் மட்டக்களப்பு வேளாண்மை சங்கப் பணியும் கல்வி அபிவிருத்திக்குப் யாடசாலைகள் அமைத்ததும் மறக்க முடியாதவை.

சைவக் கோயில் நிர்வாகிகள், சைவசமய அடிப்படைகளை அறிந்து, தமது கோவில் உபரி வருமானத்தின் பெரும் பகுதியைச் சமூக நலத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும்.

ஒவ்வோர் ஆலயமும் ஒவ்வோர் வழியில் - திட்டமெதுவுமின்றி - சமூக சேவைக் கெனப் பணத்தை செலவழிப்பதும் எதிர் பார்க்கும் பலனைத் தரப் போவதில்லை, "பாத்திர மறிந்து பிச்சை போடு" என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.

சைவ சமூகத்தின் உயர்ச்சிக்கு ஓர் ஒருங்கிணைந்த சமூகநலத் திட்டமொன்று தீட்டப்பட்டு அது சமய அறிவூட்டல், விழிப்புணர்வுத்திட்டம், சைவசமயப் பிரசாரர்கள், குருமார்கள் பயிற்சித்திட்டம் ஆகியவற்றுடன் இணைத்துச் செயற்படுத்தப்பட்டால் மட்டுமே சமய வளர்ச்சிக்கு உதவும். இவ்வாறான விடயங்களைக் கையாளவே சைவ நிறுவனங்கள் மாநாடு ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும் என இந்துசாதனம் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறான். இவ்வாறான தொரு நிறுவனம் உருவாகி அதன் சமூகநலத் திட்டங்களுக்கு ஆலய உபரி நிதிக்கள் மூலதனமாக அமையும் போது சைவசமயம் வளர்ச்சியடையும்.

கொல்லாமை

— இ. ஆ. கோவிந்தமீனா —

**“கொல்லா விரதங் குவலயமெல்லாமோங்க
எல்லார்க்குச் சொல்லுவதென் இச்சை பராபரமே”**

என்பது தாயுமானப் பெருந்தகையாரது திருவாக்கு. இக் கண்ணியில் கொல்லாமை ஒரு சிறந்த விரதம் என்பதும், அவ்விரதம் உலகெலாம் பரந்தோங்கவேண்டும் என்பதும், அதனை எல்லார்க்கும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்பது தம் இச்சை என்பதும் போதரத் தாயுமான அடிகள் கூறிப் போந்துள்ள வாழ்த்தைகள் அவதானிக் கத்தக்கன. ‘கொல்லா விரதம் குவலயமெல்லா மோங்க’ என்று கூறியமையாது? அதனை ‘எல்லார்க்கும் சொல்லு வதென் இச்சை பராபரமே’ என்று சொல்லிப் போந்த மையால் உயிர்கள் மீது அப் பெருந்தகையார் கொண்ட பேரிருக்கம் நன்கு புலப்படுதல் காண்க. இத்தகைய பெரியாருடைய இச்சையை - கருணையோடு கூடிய விருப்பத்தை - நாமும் நினைவுகூர்தல் பொருத்தமுடைய தன்றோ? சைவர்களிற் பலர் சோமவார விரதமென்றும், வெள்ளிக்கிழமை விரதமென்றும், கந்தசஷ்டி விரதமென்றும் என்றின்னோரன்ன எத்தனையோ பல விரதங்களை அநுஷ்டிக்கின்றனர். இவர்களிற் பலர் மாமிச பக்ஷணிகளாகவும் இருக்கின்றனர். அவர்கள் இவ்விரதங்களை அநுட்டிக்குங் காலங்களில் மாத்திரம் அம்மாமிசபக்ஷணத்தை நிறுத்துகின்றனர். அங்ஙனம் சின்னாட்களுக்கேனும் தீமையென்று கண்டு நிறுத்தும் அவர் வாழ்க்கை முழுவதிலுமே அதை நிறுத்திவிடின் எத்துணைச் சிறந்தது என்று சிந்திக்கிறார்போலும்! பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் ஓர் அழகிய வெண்பாவில் எல்லா அறமும் கொல்லா அறத்துள் அடங்குமென்று கூறுவர்.

**“ஆனை யடியில் அடங்கா அடியில்லை
தானதுபோல் நீர்கின்ற தன்மைதான் - ஊனுயிரைக்
கொல்லா வறத்தின் கொழுநிற்கே யுள்ளடங்கு
மெல்லா வறமும் உரைந்து”**

என்னும் இவ்வெண்பாவிற் கூறப்பட்டுள்ள கருத்து எத்துணை உண்மை வாய்ந்தது.

அறவினை யாது? என்ற வினாவுக்கு விடை கூற வந்த வள்ளுவப் பெருந்தகையார் கொல்லாமையே அற வினை என்றார். அவ்வளவோடமையாது “கோறல் பிற வினை யெல்லாந்தரும்” என்று கொல்லுதலின் தீமையையுந் தெரித்துச் சொல்வாராயினார். கொல்லாமை அறவினை என்று மாத்திரஞ் சொல்லியமையாது, அதுவே நல்லாறெனப்படுவதும் என்று மற்றொரு குறளிற் கூறுவாராயினார். அதனாற்றான்,

**“தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தானறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை”**

என்று உறுதியாக அவர் உபதேசிப்பாராயினார். தன்னுயிரை விட நேர்ந்தாலுங் கூடப் பிறிதொன்றன் உயிரை நீக்கும் வினையை மேற்கொள்ளற்க என்று அவர் சொல்லுவாரானால், அம்மம்ம! ஆலயங்களிலே வாணிகத்தின் பொருட்டும், தன் ஊன் பெருக்கற் பொருட்டும் மதுவுண்டு மாமிசமுண்டு களியாட்டயர்தற் பொருட்டும் கொலை நிகழ்த்துமவர்க்கும் உய்தியுண்டோ? அம்மா என்று ஆடும் கோழியும் அலற அவை படும் துன்பத்தைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல் கன்னெஞ்சம்

படைத்த கயமை உள்ளத்தோடு துடிக்கப் பதைக்க அவற்றைக்கொல்லுமவர்க்குக் கழுவாயுண்டோ? அதுவும் அனைத்துயிர்க்கும் அன்னையாகிய ஆண்டவன் ஆலயத்தின் திருமுன்னிலையிற் செய்வதைப் போன்ற இழிதகைமை நாகரிகம் பிறிதொன்றுண்டு கொல்ல!

**“எவ்வுயிரும் பராபரன் சந்தியாம்
இவந்தமுயிர் உடலனைத்து மீசன் கோயில்”**

என்று சைவ நூல்கள் கூறவும் அதனை நாளும் படித்துணர்ந்த பின்னும்

**“எவ்வுயிரும் எம்முயிர்போ வென்று நோக்க
இரங்காது கொன்றந்து மிழிவினோரை”**

நாம் என்னென்பது! அதுவும் கோயிலுக்கு முன் கொல்பவரை என்னென்பது! இதனாலே தான் போலும் தாயுமானப் பெருந்தகையாரும்,

**“கொல்லா விரதமொன்று கொண்டவரே
நல்லோர்”**

என்று கூறியவர் அப்பால் மற்றல்லாதார் எத்தகையயோர் என்று சிந்தித்துப் பார்த்து அவர்தம் இழிதகைமை சொல்லுக்கடங்காது எனக் கண்டு அவரைப் பற்றிப் பேசவும் மனமில்லை என்ற கருத்துடைய வராய்,

“அல்லாதார் யாரோ அறியேன் பராபரமே”

என்று கூறிப் போவாராயினார்.

**“அவிசொரிந் தாயிரல் வேட்டலி னொன்றன்
உயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று”**

என்ற தமிழ் மறையின் கருத்தை இவர் உணர் கிலர் போலும்! இத்தகைய இழிதகைமை புரிந்தொழுகும் இன்னோரிற் பலர் தாம் சாதிக்காரரென்று கூறிக் குலமும் நலமும் பேசிக் கொக்கரிப்பதையும் நாம் காண்கின்றோம். என்னே இவர்தம் மடமை! இன்னோரை நோக்கித்தான் போலும் புலவர் ஒருவர் தாம் பாடிய தனிப்பாடல்களொன்றில்

**“புலையென்னும் புலைதீர்ப்
புனலென்னும் புனல் முழிசி
அலைகின்ற முழுமுடர் அறிவென்ன
அறிவென்ன
புலையன்றன் மலமுண்ணு மெமை
யுண்ணும் புலையர்க்குக்
குலமென்ன நலமென்ன
கூ கூவென் றனகோழி”**

என்று அழகாகப் பாடிவைத்துள்ளார்.

ஊன்றன் உயிரை ஆக்க முடியாத ஒருவனுக்கு அதனைப் போக்குதற்கு என்ன உரிமையுண்டு? என்று கேட்டார் புத்தர் ஆகவே, கொல்லாமை வேண்டும் என்று பெரியோரெல்லாம் கூறியமையை நினைவுகூர்ந்து அதனை எல்லோருக்குஞ் சொல்லுவதிலும் சூபகமுட்டுவதிலும் நாம் பெருமிதமடைவோர்மாக. ஆலயங்களில் ஆடு கோழிகளைப் பவியிடுதலாகிய கொடிய செயலைத் தடுக்க முயல்பவரது நன்முயற்சி ஒங்குவதாக.

திருமந்திரமும் நாலடியாரும்

— திரு டி. ஆவாலசுந்தர் செட்டியார், எம். ஏ. —

சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் பத்தாம் திருமுறையாய் உள்ளதும் திருமுலரால் திருவாய்மலர்ந்தருளப் பெற்றதுமாகிய திருமந்திரத்திலுள்ள சில பாடல்களும், சங்கமருவிய நூல்களுள் பதினெண்மீழ்க் கணக்கைச் சார்ந்த நாலடியாரிலுள்ள சில பாக்களும் சொல்லிலும் பொருளிலும் ஒத்துள்ளன என்பதை விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். இவ்விரு நூல்களிலும், சில அதிகாரங்களின் தலைப்புக்களும் ஒன்றாக விளங்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாகத் திருமந்திரத்தில் வந்துள்ள யாக்கை நிலையாமை, செல்வ நிலையாமை, இளமை நிலையாமை, பிறன்மனை நயவாமை, பொறையுடைமை, துறவு, கல்வி முதலிய தலைப்புக்களை நாலடியாரிலும் காணலாம். திருமந்திரத்தில் 'அறன் செய்வான் திறம்' 'அறஞ் செய்வான் திறம்' என இரண்டு அதிகாரங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களில் சிலவற்றை நாலடியாரில் 'அறன்வலியுறுத்தல்' என்ற தலைப்பிற் காண்க. திருமந்திரத்தில் 'நல்குரவு' என்ற தலைப்பில் கூறப்பட்டுள்ள, கருத்துக்கள் சில நாலடியாருள் 'இன்மை' என்ற தலைப்பில் வந்துள்ளன. எனவே இவ்விரு நூல்களில் காணக்கிடக்கும் ஒப்புமையுள்ள உவமை நயங்கள், சொற்கள், கருத்துக்கள், வரிகள் முதலிய இன்னோரன்ன பிறவற்றினை இனி ஆராய்வோம்.

செல்வம் நிலையற்றது. இன்று செல்வந்தனாய் இருக்கும் ஒருவன் நாளையே வறிஞனாகலாம். இன்று வறியனாய் இருக்கும் ஒருவன் நாளையே செல்வந்தனாகலாம். செல்வம் பெற்ற சிலர் செல்வ நிலையாமையினை உணராது, அதனைத் தாமும் துய்க்காது, பிறர்க்கும் அளிக்காது மேலும் மேலும் ஈட்டுவதிலேயே தம் காலத்தைக் கழிக்கின்றனர். அவ்வாறு ஈட்டப்பட்ட செல்வம் கள்வர் முதலியோரால் களவாடப்படும் போது, அதனை இழந்து சாலவும் துன்பப்படுகின்றனர். "ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்" என்ற ஔவையின் முதுமொழி ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. இத்தகைய மக்கள் தேனீக்களைப் போன்றுள்ளனர் எனத் திருமுலர் ஓர் உவமை வாயிலாக விளக்கியுள்ளார்; தேனீக்கள் பல பூக்களிலுள்ள தேனைச் சேமித்து வைத்துக் கொண்டு அதனாலாய பயனைத் துய்க்காமல் அதனைச் சேமிப்பதிலேயே காலங் களிக்கின்றன. தேன் கூட்டினைக் கண்ட ஒருவன் அக்கூட்டினை அழித்து அதிலுள்ள தேனை எடுத்துக்கொண்டு போகும் போது அத்தேனீக்கள் வருத்தமுறுகின்றன, இக்கருத்தினை,

**"ஈட்டிய தேன் டி மணங்கன் டாதமும்
கூட்டிக் கொணர்ந்தொடு கொம்பிடை வைத்தீடும்
ஓட்டித் துரத்தீட் டதுவலி யார்கொளக்
காட்டிக் கொடுத்தது கைவிட்டவாறே"**

(திருமந்திரம் செல்வநிலையாமை 4)
(தேன் - தேனீ; இரதம் - தேன்:)

என்ற திருமந்திரச் செய்யுள் விளக்குதல் காண்க. இதே கருத்தினையும் உவமையினையும் அடியிற் காணும் நாலடி செய்யுளின் காணலாகும்.

**"உடாஅது முண்ணாதுந் தம்முடையு செற்றுங்
கொடாஅந் நல்லறறஞ் செய்யார் — கொடாஅது
வைத்தீட்டி னாரீழ்ப்பர் வாயன்றோய் மலைநாட
உய்த்தீட்டுந் தேனீக் கரி"**
(நாலடியார் செல்வநிலையாமை 10)

யாக்கை நிலையற்றதாதவின் செல்வம் பெற்ற ஒருவன் செல்வ நிலையாமையினையும் யாக்கை நிலையாமையினையும் உணர்ந்து அறம் செய்தல் வேண்டும். ஏனெனில் திடீரென எமன் வருவானாயின் நாம் அவனிடமிருந்து தப்பி அவனது எண்ணத்தினின்றும் கடந்து போக இயலாது. இக்கருத்தினை விளக்கவந்த திருமுலர்

**"தேற்றத் தெவியின் தெளிந்தீர் கலங்கண்மியின்
ஆற்றுப் பெருக்கீர் கலக்கி மலக்காதே
மாற்றிக் களைவீர் மறுத்துங்கள் செல்வத்தைக்
கூற்றன் வருங்கால் குதிக்கலுமாமே"**
(திருமந்திரம் செல்வ நிலையாமை 5)

(மலங்காதே - வருந்தாதே: குதிக்கல் - (எமனது) எண்ணத்தைக் கடத்தல்)

எனக் கூறியுள்ளனர். இதேகருத்தினையும் சொற்றொடரினையும் நாலடியாரிற் காணலாம்.

**"இறைத்தநாள் எல்லை யீவா பிழைத்தொர் இக்
கூற்றங் குதித்துய்ந்தார் ஈங்கில்லை - ஆற்றப்
பெரும்பொருள் வைத்தீர் வழங்குமின் நாளைத்
நறஇந்தழிந் தண்ணம் படும்"**
(நாலடியார் செல்வ நிலையாமை 6)

"ஊழ்வினையால் ஒருவனுக்கு ஏற்பட்டுள்ள ஆயுள் நாட்கள் தமது அளவைக் கடவாதனவாம். எனவே, ஒருவனுக்குக் குறிக்கப்பட்டுள்ள நாளில் எமன் வருவானாகில் அவன் எமனிடத்திலிருந்து தப்பி எமனது எண்ணத்தைக் கடந்து போய்ப் பிழைக்க இயலாததாகும். அவ்வாறு பிழைத்தவர் எவருமில்லை, ஆதலால் மிகச் செல்வத்தைச் சேர்ந்தவர்களே! நீங்கள் மிக்க விரைவுடன் அறம்செய்யுங்கள். ஏனெனில் நாளைக்கே இறந்தவர்க்குரிய நெய்தற்பறை இம் தழீஇம் என்ற ஒலியுண்டாகும்படி அடிக்கப்படும். (நீங்களே இறக்க நேரிடும் என்றபடி)" என்பது மேலே காட்டிய நாலடியார் செய்யுளின் கருத்தாகும். முன்னர்க் குறிப்பிட்ட திருமந்திரத்தின் கருத்தும் சொற்றொடரும் பின்னர்க் கூறப்பட்ட நாலடியாரின் கருத்தோடும் சொற்றொடரோடும் ஒத்துள்ளமை காண்க. "கூற்றன் வருங்கால் குதிக்கலுமாமே" என்ற திருமந்திர வரியும் "கூற்றம் குதித்துய்ந்தார் ஈங்கில்லை" என்ற நாலடியாரின் வரியும் சொல்லிலும் பொருளிலும் ஒத்துள்ளன. இனி, இவ்விரண்டு நூல்களில் ஒரே செய்யுளில் பல வரிகள் அடங்கியுள்ளன என்பதைக் காண்போம்: (தொடரும்)

இணைப்பு அவசியம்

(1 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தொகையான தமிழ் மக்கள் புலம் பெயர்ந்து அகதிகளாக உள்நாட்டிலும் அந்நிய தேசங்களிலும் வாழும் அவலநிலையில் சர்வசன வாக்கெடுப்பு நடத்தப்படக் கூடாதது - அது கேலிக் கூத்து - என்பதுவும் தமிழர் நிலைப்பாடு என்பதை அறியக் கூடியதாயுள்ளது.

நாவலர் பெருமானின் முயற்சி

யாழ்ப்பாணத்துக்கும் மட்டக்களப்புக்கும் திருகோணமலைக்கும் இடையேயுள்ள உறவுப்பாலம் காலனித்துவ ஆட்சியாளர் காலத்திலேயே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தது என்பதற்கு நாவலர் பெருமான் காலத்தில் நடந்த நிகழ்வொன்றை இங்கு சுட்டிக்காட்டுவது பொருத்தமானதாக அமையும்.

1872 முதல் 1877 வரை இலங்கைத் தேசாதிபதியாக இருந்தவர் சேர் வில்லியம் கிரேகரி (Sir William Gregory) இவர் சுதேசிகளைப் பொருளாதார ரீதியில் முன்னேற்ற ஆர்வம் கொண்டார். அதற்கு ஒரு திட்டம் வகுத்தார். அச்சமயம் திருகோணமலை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கந்தளாய்ப் பகுதி காடாக இருந்தது. கந்தளாய்க் குளத்துக்கு அண்மையில் உள்ள காணிகளை

அந்நியர் பெற்றுப் பெரும் இலாபமீட்டினர். தேசாதிபதி கிரேகரி நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள 23,000 ஏக்கர் காட்டு நிலத்தைத் தமிழ் மக்களுக்கு விற்க முன்வந்தார். அவரது பேரூக்கத்தால் யாழ்ப்பாண மட்டக்களப்பு வர்த்தக வேளாண்மைச் சங்கம் (The Jaffna and Batticaloa Commercial and Agricultural Company Limited) என்ற பெயருடன் சங்கம் ஒன்று நிறுவப்பட்டது. இச்சங்கம் பங்கொன்று பத்து ரூபா வீதம் முப்பதினாயிரம் பங்குகளை விற்கும் உரிமை பெற்றிருந்தது. இப்பங்குகளில் நாவலர் அவர்களும் திரு. ரா. ம. சி. த. முத்துக்கறுப்பன் செட்டியாரும் சேர்ந்து இரண்டாயிரம் ரூபா கட்டி 200 பங்கு பெற்றார்கள். இருநூறு பங்கு வாங்கியதால் நாவலர் சங்க உறுப்பினராகத் தெரிவானார். இந்தச் சங்கம் பற்றி இலங்கை நேசன் பத்திரிகை மூலம் விளம்பரம் செய்து ஏனையோரையும் சங்கத்தில் சேரும்படி நாவலர் தூண்டினார். இது பற்றித் தமது சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் பிரசாரக் கூட்டமும் நடாத்தினார். இந்நிகழ்வுகள் தமிழ் மக்களின் பொருளாதாரத்தை உயர்ந்த யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலைத் தமிழ்மக்கள் போக்குவரத்து வசதிகள் குறைவான அக்காலத்திலேயே எவ்வாறு தோளோடு தோள் நின்று முயற்சித்தார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது.

சைவபரிபாலன சபை - யாழ்ப்பாணம்

சைவநெறித் தேர்வு - 2000

ஆண்டு 2 முதல் 12 வரை

தேர்வுக்காலம்: 05-11-2000 ஞாயிறு

விண்ணப்ப இறுதி நாள்: 31-07-2000

சென்ற வருடம் தேர்வுக்குத் தோற்றிய பாடசாலைகளுக்கு விண்ணப்பப் படிவங்கள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

சைவசித்தாந்தத் தேர்வுகள் - 2001

தேர்வுக்காலம்: 2001 வைகாசி இரண்டாம் வாரம்

விண்ணப்ப இறுதி நாள்: 31-08-2000

பாடவிதானம், விண்ணப்பப் படிவம் ஆகியவற்றைத் தேர்வுப் பகுதியில் பெற்றுக் கொள்ளலாம். தொடர்பு:

125, அரசடி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சைவபரிபாலனசபை வெளியீடுகள்

பின்வரும் நூல்கள் விற்பனைக்குண்டு

1. சைவக்கிரியை விளக்கம்	— சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம்
2. சைவசமய சாரம்	— சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம்
3. சிவாலய தரிசன விதி	— ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர்
4. நீதிநூல் வாக்கியம்	— ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர்

தொடர்பு: தேர்வுப்பகுதி, 125, அரசடி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சைவபரிபாலன சபை

(5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வினா - விடை போதனையாளரையும், தீர்மானமெடுப்ப வர்களையும் பயிற்றுவிப்பதற்காக நடத்தப்பட்டது. அங்கு அளிக்கப்பட்ட கல்வி ஏனைய பாடசாலைகளில் அளிக்கப்பட்ட கல்வியை விட அதிகமானதாயிருந்தது. எம் மால் - றுதிப்படுத்தக்கூடிய அளவில், இரண்டு ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் நடத்தப்பட்டன. ஒன்று யாழ்ப்பாணம் பிரதான வீதியில் அமைந்திருந்தது. (இதுவே பின்னர் இன்றைய யாழ் மத்திய கல்லூரி யானது.) அதன் மேற்பார்வையாளர் பீற்றர் பேர்சிவல் பாதிரியார். மற்றையது வண்ணார்பண்ணையில் அமைந்திருந்தது. (இப்போ யாழ் காங்கேசன்துறை வீதியில் சிவதொண்டன் நிலையத்துக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ள கில்னர் கல்லூரி). அதன் நிர்வாகி ஜோன் கில்னர் பாதிரியார். இப்பாடசாலைகள் மிஷனரி நிலையத்துக்குச் சமீபமாக அமைக்கப்பட்டன. நிலையத்தில் வசிக்கும் மிஷனரியானவர் பாடசாலைகளின் முழு நிர்வாகத்தையும் மேற்பார்வை செய்யக் கூடியதாகவே இந்த ஏற்பாடு அமைந்திருந்தது.

அமெரிக்கன் மிஷன், தனது கிராம அல்லது சுதே சிய பாடசாலைகள், மத்திய பகல் பாடசாலைகள், இலவச அல்லது தர்ம விடுதிப் பாடசாலைகளை வட்டுக் காட்டை, பண்டத்தரிப்பு, மானிப்பாய், உடுவில் ஆகிய இடங்களில் அமைத்தன. 1833ஆம் ஆண்டு 78 அமெரிக்க மிஷன் பாடசாலைகள் இருந்தன. இங்கு 483 பெண் பிள்ளைகள் உட்பட 3095 பிள்ளைகள் கல்வி கற்றனர்.

கலாநிதி தனஞ்சயராசசிங்கம் அவர்களின் நூலிலிருந்து பெறப்பட்ட மேற்படி தகவல்கள் நாவலர்பிறந்த கால கட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய கல்விச் சூழலைப்படம் பிடித்துக்காட்டுகிறது.

பிரிட்டிஷ், அமெரிக்க மிஷனரிகள் இலங்கைக்கு வந்து சேர்ந்த காலம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாகும். இலண்டன் மிஷனரி சங்கம் (The London Missionary Society) 1805 ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வந்தது. அது நான்கு கிறிஸ்தவ குருவானவர்களைக் கொண்டிருந்தது. இவர்களுள் வண. ஜே. டி. பாலம் (Rev. J. D. Palam) என்பவர் யாழ் மாவட்டத்தில் கடமையாற்றினார். இம் முதலாவது மிஷன் சிறிய தொகையினைக் கொண்டிருந்ததால் அது இலங்கையில் பாடசாலைகளை ஸ்தாபிக்க நினைக்கவில்லை. அடுத்து 1811இல் பப்டிஸ்ட் மிஷனரி சங்கம் (Baptist

Missionary Society) இலங்கைக்கு வந்தது. அதற்கும் ஒரு வரையறையுள்ள மூலதனமும் ஆளணியுமே இருந்ததால், அதுவும் பாடசாலை ஸ்தாபிக்கும் நடவடிக்கையில் இறங்கவில்லை. கலாநிதி தோமஸ் கோக் (Dr. Thomas Coke) தலைமையிலான - வெஸ்லியன் மிஷனரி சங்கம் 1813 ஆம் ஆண்டிலும் அமெரிக்க மிஷன் 1815 ஆம் ஆண்டிலும் இலங்கை வந்து சேர்ந்தன. ஆகவே குறுகிய பத்து வருட காலத்தில் (1805 - 1815) நான்கு அன்னிய மிஷனரி ஸ்தாபனங்கள் இலங்கையில் நிலை கொண்டன. இவை நான்கும் சேர் நோபேட் பிறவுன்றிக் தேசாதிபதியாக இருந்த காலத்திலேயே இலங்கையில் கால் கொண்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சேச் மிஷனரி சங்கம் (Church Missionary Society) 1818ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வந்தது. வண. ஜோசெப் நைந் (Rev Joseph Knight) என்ற பாதிரியார் நல்லூர் செமினரியை ஸ்தாபித்தார். மாவட்டத்தின் பல்வேறு இடங்களில் இலவச பாடசாலைகளைத் திறந்தார். இப்பாடசாலைகளில் பயின்ற மாணவர்களில் ஏழு பேரைத் தனது நல்லூர் செமினரிக்கு கொண்டு வந்து சேர்ப்பதில் வெற்றி கண்டார். (அன்று நல்லூர் ஆங்கில செமினரி என அழைக்கப்பட்ட இப்பாடசாலையே பின்னர் 1845 இல் சுண்டுக்குளிக்கு இடமாற்றப்பட்டு சுண்டுக்குளி செமினரி என அழைக்கப்பட்டு பின்னர் 1891 இல் சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரி எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றது.)

நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில், கிராமத்துச் சைவப் பாடசாலை ஆசிரியர்கள் வெளிப்படையாகத் தமது கடமையைச் செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டார்களாயினும், அவர்கள் மிகவும் அதிரியப்படுத்தும் சூழலிலேயே கடமையாற்ற வேண்டியிருந்தது. 1834 ஆம் ஆண்டில் யாழ்மாவட்டத்தில் 239 சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளும் 160 புறொட்டெஸ்தாந்து தமிழ், ஆங்கில பாடசாலைகளும் 24 கத்தோலிக்கத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளும் இருந்தன. ஆனால் அக்கால அரசியல் காரணங்களாலும் அரசாங்க நன்கொடைபின்மையாலும் சைவப்பாடசாலைகள் வரவர அருக கிறிஸ்தவ பாடசாலைகள் பெருகின. வயிற்று வளர்ப்பிற்காகவும் உத்தியோகத்துக் காகவும் கலியாணத்திற்குமாகவே அநேகர் கிறிஸ்து சமயத்திற்கு மதம் மாறினர். அவர்களுள் பெரும்பாலோர் அகத்தில் சைவர்களாகவும் புறத்தில் போலிக் கிறிஸ்தவர்களாகவும் ஒழுகி வந்தார்கள்.

(தொடரும்)

“நிர்ப்பாக்கியர்”

“திருவாசகமானது சிவஸ்துதியாயும் சிவஞானநிதியாயும் சிவஹஸ்த அருட்பொலிவினதாயும் இருத்தலால், இதனைப் பெரியோர் வேதம் என்று சொல்லுவர். இது எம்முடைய மொழியிலே தோன்றியமையால் வடமொழியிலுள்ள வேதத்திலும் சிறந்ததாயிற்று. இச்சிறப்பைச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் ‘விளங்கிழை பகிர்ந்த’ எனத் தொடங்கும் கவியில் விளக்கி அருளினார்.

இத்திருவாசகம் பக்திச்சுவை முற்றியிருத்தலால் தேனென்றும், சிவபிரானது திருவருள் நிறைந்திருத்தலால் ‘‘தளைநீக்கி அல்லல் அறுத்து ஆனந்தம் ஆக்கியது’’ என்றும் ஆன்றோர் பாடி அருளினார்கள். இது ஸ்துதி நுலென்று பார்க்கவே புலப்படும். ஆயினும், பெரியோர்கள் இது ஞானநூலெனக் கண்டு சுவையிலும் பயனிலும் பொருளிலும் ஒப்புயர்வற்ற இத்திருவாசகத்தைக் கல்லாத தமிழ்ச் சைவர்கள் மறுமை நலத்தை இழப்பதுமன்றி இம்மையில் அனுபவிக்கத்தக்க இன்பங்கூட்டு பெரும்பகுதியை அனுபவியாமலும் அறியாமலும் நிர்ப்பாக்கியராகின்றனர்.”

சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதகந்தரனார்

இந்துநாகரீகம் — ஆண்டு 13

மீட்டற்பயிற்சி - வினாக்கள்

1. பொருத்தமான விடையைத் தேர்ந்தெடுக்க:

அ) விசிட்டாத்துவைதக் கொள்கைக்குப் பிரமாண நூல்களாக அமைந்தது

- 1) திவ்வியப் பிரபந்தம் 2) திருமுறைகள்
3) பிரஸ்தானதிரயம் 4) உபதேசசாயஸ்ரி
5) விவேக சூடாமணி

ஆ) பிரமத்தின் பிராதிபாஷகம், வியாபகாரீகம், பாரமார்த்திகம் ஆகிய நிலைகளை விளக்கி வர்ணிப்பவர்

- 1) சங்கரர் 2) இராமானுஜர்
3) நீலகண்டர் 4) மத்துவர்
5) மெய்கண்டார்

இ) ஆன்மாவே பிரமம் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துவது

- 1) யோக சூத்திரம் 2) வேதாந்த சூத்திரம்
3) பகவத்கீதை 4) உபநிடதம்
5) மாண்டூக்கிய காரிகை

ஈ) சிவனே பதி எனச் சைவசித்தாந்தம் கூறுவது போல விஷ்ணுவே பிரமம் எனக் கூறுவது.

- 1) விவர்த்தவாதம் 2) பரிணாமவாதம்
3) சத்காரியவாதம் 4) சுத்தாத்துவைதம்
5) விசிட்டாத்துவைதம்

உ) சிவனுடைய சந்திரசேகர வடிவத்துடன் தொடர்புடையது

- 1) வீரபத்திரர் 2) நடராசர்
3) அர்த்தநாரீஸ்வரர் 4) லிங்கோற்பவ மூர்த்தி
5) தட்சணாமூர்த்தி

2. பின்வருவன பிழையோ சரியோ எனக் கூறுக.

அ) வீரசைவத்தில் ஆகம வழிபாடு இல்லை

ஆ) காஸ்மீர சைவம், வீரசைவம், சைவ சித்தாந்தம் மூன்றும் முப்பொருள் கோட்பாட்டில் பொதுத்தன்மை கொண்டவை.

இ) பல்லவர் காலக் கலைப்பாணியைப் பின்பற்றியே நாகரம், வேசரம், திராவிடம் என்ற பாகுபாடுகள் பின்பற்றப்பட்டன.

ஈ) இறைவனின் 16 வகை உபசாரங்களில் அர்ச்சனையும் ஒன்றாகும்.

உ) கர்ப்பக்கிரகத்திற்கு கருவறை, மூலஸ்தானம் திருவுண்ணாழி போன்ற பெயர்கள் உண்டு

3. நாட்டிய சாத்திரத்தின் ஆசிரியர் பெயரையும் அவரது காலத்தையும் தருக.

4. பொருள் முதல்வாத அடிப்படையில் அரசியலை நோக்கும் நூல் எது?

5. பெரியபுராணம் எங்கே, யாரால், எம்மன்னன் காலத்தில் பாடப்பட்டது?

6. கட்டிடக்கலை பற்றி அறிய உதவும் நூல்கள் மூன்றினைத் தருக.

7. நாட்டியக் கோலத்தில் உள்ள தெய்வத் திருமேனிகள் மூன்றைக் குறிப்பிடுக.

8. கல்லால் அமைந்த விக்ரகங்கள் எவ்வாறு அழைக்கப்படும்? உலோகத்தால் அமைந்தவை எவ்வாறு அழைக்கப்படும்?

9. நடராச வடிவத்தின் பிரதிமாவட்சணங்களில் எட்டைத்தருக.

10. அ) சித்தன்னவாசல் ஓவியங்கள் எம்மதம் சார்பானவை?

ஆ) வாதாபி, எல்லோரா, திருமலைபுரம், தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோவில் ஓவியங்கள் எம்மதம் சார்பானவை?

11. பிரமோற்சவம் எதனைக் குறிக்கும்?

12. பிரமத்திற்கும் உலகு, உயிர்கள் என்பவற்றுக்கும் இடையிலான தொடர்புகளை விசிட்டாத்துவைதம் எக்கோட்பாடுகளினால் விளக்கும்?

சைவசமயப் பெருநாள்கள்

(ஆனிப் பூரண முதல் ஆடிப் பூரண வரை)

ஆனி 02 உ (16-06-2000)	வெள்ளி	— பூரண
06 உ (20-06-2000)	செவ்வாய்	— சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதம்
11 உ (25-06-2000)	ஞாயிறு	— மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் குருபூசை
14 உ (28-06-2000)	புதன்	— கார்த்திகை விரதம்
15 உ (29-06-2000)	வியாழன்	— பிரதோஷ விரதம்
17 உ (01-07-2000)	சனி	— அமாவாசை விரதம்
21 உ (05-07-2000)	புதன்	— சதுர்த்தி விரதம்
22 உ (06-07-2000)	வியாழன்	— நடேசரபிஷேகம்
23 உ (07-07-2000)	வெள்ளி	— உதயம் நடேசர் ஆனி உத்தர தரிசனம், குமார சஷ்டி விரதம்
29 உ (13-07-2000)	வியாழன்	— பிரதோஷ விரதம்
ஆடி 01 உ (16-07-2000)	ஞாயிறு	— பூரண, தெட்சணாயன புண்ணியகாலம் (ஆடிப்பிறப்பு)

சைவசமயத்தின் ஐந்து இலட்சணங்கள்

(7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

போதிலும் அவரை வழிபடும் மதங்கள் எப்பொழுதும் பற்பலவாகத்தானிருக்குமென்பது சைவத்தின் துணிவு. ஒவ்வொரு சமயங்களின் உட்பிரிவுகளே இதற்குச் சான்று. ஆனால் சகல சமயங்களிடத்தும் கடவுளின் செயலைப் பார்க்க வேண்டுமென்பது சைவத்தின் போதனை. தாய் போன்ற விசால நோக்கமும் சகிப்புத் தன்மையும் அணைத்தாதரிக்கும் பான்மையும் சைவசமயத்தின் இயற்கை இயல்பு. முடிவில் அவற்றைக் கடந்து நின்று ராஜாங்கத்திலமர்ந்திருக்கும் அழகுடையது சைவசமயம். "ஆதியானை" "பருதியானை" "போற்றுந்தகையன்" "விரிவினா அறிவினார்கள்" "யாதொரு சமயங் கண்டார்" "வேறுபடுபவர் சமயங்கள்" முதலிய பாடல்கள் இதற்குச் சான்று.

சைவசமயம் இசுபர நன்மைகளை ஒருங்கே பயக்குந்தன்மையது

அறிவும் அன்பும் ஒழுக்கமும் சமரசமும் ஒருங்கே பொலிந்திருக்குமிடத்து அரும் பெரும் நன்மையே உண்டாகும் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? இவற்றுடன் கடவுளின் விசேஷித்த அருளஞ் சேருமானால் சைவ சமயம் குறைவினா நிறைவையும் தீதிலா நன்மையையும் பயக்குமென்பதை எடுத்துக் காட்டவும் வேண்டுமா? இகத்திற்கும் பரத்திற்கும் ஏற்றது சைவசமயம். இகத்தை, இவ்வுலக வாழ்க்கையை, சைவசமயம், நிந்திக்கவும்லை; தள்ளச் சொல்லவும்லை. மனிதரின் நன்மைக்கே தனுசரணாதிபுவனபோகங்கள் உண்டாயிற்றென்பது சைவசமயப் போதனை. உயிர்களுக்குப் போகம் புரிதற் பொருட்டு இறைவன் போகத் திருமேனி கொண்டானென்று அது சொல்கிறது. இகத்தின் மூலமாகத்தான் பரம் கிடைக்குமென்பது அதன்கூற்று. கருவியைக் கருவியாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர கருவிமூலமாக அடையவேண்டிய பொருளை விட்டு விட்டு கருவியையே பொருளாக மதித்து விடக் கூடாதென்பது சைவசமயத்தின் அறிவுறுத்துதல். தூங்கும் மனிதர்களைத் தட்டியெழுப்பித்தன்னலம் பிறர்

நலம் பொதுநலத்திற்காக பிடிவாதத்துடன் உழைக்குமாறு அவர்களுக்கு அறிவையும் ஆற்றலையும் உறுதியையும் வழங்குஞ் சக்தி வாய்ந்தது சைவசமயம். மனிதர்களின் துன்பந் துயரங்களை மாற்றவும், சந்தேகங்களை நிவர்த்திக்கவும், நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்தவும், வாழ்க்கையை வீறிட்டோங்கவுஞ் செய்யக்கூடிய ஆற்றல் பொருந்தியது சைவசமயம். மேலும் சிவனருள் பெற்ற பெரியோர்களால் சைவசமயங் காணப்பெற்றதென்பது சைவர்களின் திடமான நம்பிக்கை. தாங்கள் பெற்ற இன்பப் பேறுகளை உலகமக்கள் யாவரும் அடைய வேண்டுமென்ற கருணையால், அவனருளால் அவனை நேரிற்கண்டு தரிசித்த மஹான்கள் அநுபவித்த அநுபவங்களே தற்காலத்தில் சைவசமய நூல்களாய் திகழ்கின்றன. அவை தேவார திருவாசக திருமுறைகளும், சிவஞான போதாதி சித்தாந்த சாத்திரங்களுமே. அறிவு அன்பு, ஒழுக்கம், சமரசம் இவற்றைச் செவ்வனே போதிக் கக்கூடிய நூல்கள் சைவசமயத்தில் பலவுள போல வேறெங்கு? அறிவும் ஞானமும் பக்தியும் முக்தியும் சைவத்தில் கிடைப்பது போல வேறெங்கு எளிதற் கிடைக்கும். மனிதரிடத்துச் சைவசமயம் வேண்டுவது நேர்மைதான். நேர்மையிருந்தால் இசுபரநன்மை, கடவுளருளால், தாமே வந்து எய்தும் என்பது சைவ சமயத்தின் முழுக்கம். பொன்னு மெய்ப்பொருளும்" "அப்பநீ அம்மை நீ" "போகியாயிருந்துயிர்க்கு" முதலிய பாக்கள் இதற்குச் சான்று.

சைவசமய நண்பர்கள்! மேற் கூறிய பஞ்சலக்ஷணங்களையும் பொருந்தியது சைவசமயம், சைவசமயத்தில் பிறந்ததற்காகச் சந்தோஷப்படுங்கள், பெருமை கொள்ளுங்கள்; அத்துடன் சைவசமய நூல்களைப் படியுங்கள், கேளுங்கள், விசாரியுங்கள், தெளியுங்கள், ஒன்று சேருங்கள், உறவாடுங்கள், களியுங்கள், இசுபரநன்மையை அடையுங்கள், சேரவாரும் ஜெகத்திரேயென்று கூவி அழையுங்கள், மூல பண்டாரத்தை அள்ளி அள்ளி வழங்குங்கள், வாய்த்த பிறவியை மதித்திடுமின், காலமுண்டாகவே காதல் செய்துய்மின், திருவருள் பாலிக்கவும்! திருவருள் பாலிக்கவும்!!

இந்துநாகரிகம் — ஆண்டு 13 மீட்டற்பயிற்சி - விடைகள்

1. அ) பிரஸ்தான திரையம் (3)
ஆ) சங்கரர் (1)
இ) வேதாந்த சூத்திரம் (2)
ஈ) விஷிட்டாத்வைதம் (5)
உ) விங்கோற்பவ மூர்த்தி (4)
2. அ) சரி ஆ) சரி இ) பிழை ஈ) சரி உ) சரி
3. பரதரிஷி, 1ம் நூற்றாண்டு
4. அர்த்தசாஸ்திரம்
5. பேரம்பலத்தில் ஆயிரம் கால் மண்டபத்தில் சேக் கிழாரால் 2ம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் பாடப் பட்டது.
6. ஆகமங்கள், நவீன வரலாறுகள், சிற்பசாத்திரங்கள்
7. நடராஜர், நர்த்தன விநாயகர், நர்த்தன கிருஷ்ணர்.
8. நிலையானவை, எழுந்தருளி
9. சடைமுடி, கங்கை, நிலவு, ஊன்றிய பாதம், ஊர்த்துவ தாண்டவம், அக்கினி கலசம், வீசிய கரம், சிவதத்துவம்
10. அ) சமணம் ஆ) வைதீகம்
11. ஐந்தொழில்
12. சரீர சரீர அப்பிரதக்கித்தி.

மகான் காசிவாசி சி. செந்திநாத ஐயர்

(2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பரப்பிப் புகழ்பெற்ற புறமதப் பெரியாரின் பிரசாரத் தைத் தடுத்தார்கள். ஐயரவர்கள் கண்டனம் எழுதும் கலையை நன்றாகக் கற்று வந்தார்.

ஐயரவர்களும் இலங்கை நேசன் பத்திரிகையும்

யாழ்ப்பாணம் சுந்தமடத்து அம்மன் வீதியைச் சேர்ந்த சின்னத்தம்பி என்பார், 1877 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் முதலாக மாதிரிமுறை இலங்கை நேசன் என்னும் வாசிக பத்திரத்தை வெளியிட்டு வந்தார். அந்தக் காலத்தில் அப்பத்திரிகையின் ஆண்டுச் சந்தா இரண்டு ரூபாவாக இருந்தது. பத்திரிகை பலவிடயங்களை நெருக்கமாகக் கொண்டதாய்ப் பெரியவர்கள் பலரின் அபிமானத்தைக் கொண்டு நன்றாக நடந்து வந்தது. அதில் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களும் அடிக்கடி எழுதி வந்தார்.

செந்திநாதையர் அவர்கள் நாவலரவர்கள் வழியில் கட்டுரைகளும் கண்டனங்களும் எழுதி, இலங்கை நேசன் பத்திரிகையில் நல்ல மதிப்புப் பெற்றிருந்தார். அவரின் கட்டுரைகளைப் பொதுமக்கள் வெகுவாக விரும்பிப் படித்து வந்தார்கள். அவரின் கண்டனக் கட்டுரைகளைப் பெரியவர்கள் கருத்துன்றிப் படித்து வந்தார்கள்.

இவ்வாறாக அக்காலச் சூழ்நிலைக்கேற்பப் புறச் சமயத்தவர் சிலர், தங்கள் மதப் பிரசாரத்தில் வல்ல வரும் கண்டனங்கள் எழுதுவதில் ஆற்றல் உள்ளவரும் விவாதப் பேச்சில் நிபுணருமான ஒரு நிபுணரை தமிழ் நாட்டிலிருந்து, அழைத்து வந்து, சைவ நிந்தனை செய்வித்தார்கள்.

இதனையறிந்த நாவலரவர்கள் புறச் சமயப் பெரிய வரோடு வாதஞ் செய்ய வல்லவர் ஐயரவர்களே எனக் கண்டு, அப்பணியை அவரிடமே ஒப்படைத்தார்கள். புறச்சமயத்தவரின் சைவ நிந்தனைக் கட்டுரைகளை ஐயரவர்கள் கண்டித்துத் தர்க்க ரீதியாகத் தகர்த்து எழுதிப் பெரும் புகழ் பெற்றார்கள். அவ்வளவோடு விடாமல் புறமதத்தவர் செய்து வந்த கெடுபிடிகளைத் தகர்ப்பதற்குப் பொது மேடையில் சமய வாதம் செய்ய வும் ஆயத்தமானார்.

நாவலரவர்களிட்ட நற்பணியைத் தலைமேற் கொண்ட ஐயரவர்கள், 1878 ஆம் ஆண்டு ஆனி பதின் மூன்றாம் நாள் வெளிவந்த இலங்கை நேசன் பத்திரிகையில், புறமதத்துப் பெரியவர்களைத் தம்முடன் வாதஞ் செய்ய வருமாறு விளம்பரம் செய்தார்கள். சமய வாதத்தில் தாம் தோற்றால் தாமும் தம் மாணாக்கர்களும் புறமதத்திற் சேர்ந்து, எவ்வித கைமாறும் பெறாமல் அவர்களின் மதப் பிரசாரம் செய்வதாக உறுதிசூறி எழுதினார்.

ஐயரவர்களின் அழைப்பை ஏற்று எவரும் சமய வாதஞ் செய்வதற்கு முன்வரவில்லை. ஆனால் புற மதத்தவர் தங்கள் பத்திரிகையொன்றில், யாரோ ஒரு வரின் புனை பெயரில், 'இழிமொழித் திமிர தீபிகை' என்ற தலைப்பில் எழுதியதற்கு ஆறுமுகநாவலரவர்கள், 29-06-1878 ஆம் நாள் வெளிவந்த இலங்கை நேசனில்

செந்திநாதையரவர்களின் படிப்பாழத்தையும், தர்க்க ரீதியாக வாதஞ் செய்யும் சிறப்பாற்றலையும் குறிப்பிட்டு எழுதினார்கள்.

திருமணமும் மகப்பேறும்

செந்திநாதையரவர்கள் வண்ணை நாச்சியார் கோயிலடியைச் சேர்ந்த விசுவநாத ஐயர் அவர்களின் புதல்வி, சிவகாமியமமை என்பாரைத் திருமணஞ் செய்து, மீனாட்சி என்னும் பெண் குழந்தை ஒன்றைப் பெற்றார். மகவீன்ற மனைவி சில மாதங்களில் நோயுற்று, 1878 ஆம் ஆண்டிற் காலமானார். ஐயரவர்கள் தம் வினைப்பயனை உணர்ந்து, நாட்டிற்கு நற்பணிபுரிதலையே தம் தவமாகக் கருதி, முழுநேரத் தொண்டு செய்வதற்குத் தம்மைத் தயாராக்கி வந்தார்.

பண்முறையும் சாரங்கி வாத்தியப் பயிற்சியும்

ஐயரவர்கள் நாவலரவர்களோடு நெருங்கிப் பழகிய தால் நல்ல சமய அறிவும் திருமுறைப் பயிற்சியும் பெற்றிருந்தார். நாவலரவர்கள் திருமுறையோதுவதற்குப் பண்முறை மிகவும் அவசியம் எனக் கண்டு, தமிழ் நாட்டில் பண்ணிசையில் பெரும் புகழ்பெற்றிருந்த சுப்பிரமணிய ஓதுவா மூர்த்தியவர்களையும் அவர்தம் கூட்டத்தவரையும் இங்கே அழைத்துப் பணிசெய்யுமாறு வசதி செய்து கொடுத்தார்.

சுப்பிரமணிய ஓதுவா மூர்த்திகள் பண்ணுக்கேற்ற சாரங்கி என்னும் வாத்தியமும் மீட்கவல்லவராயிருந்தார். அவரோடு கூடவந்தவர் கூட்டத்தில் அவர்தம் னைந்தர் பொன்னோதுவாரும் இருந்தார். இத்தகைய பேர்படைத்த ஓதுவா மூர்த்திகளிடம் பயின்றவர்களுள் செந்திநாதையரவர்களும் ஒருவர்.

ஐயரவர்கள் பண்ணிசையோடு சாரங்கி வாத்தியமும் பழகியிருந்தார். ஆறுமுகநாவலரவர்கள் சிவபூசை செய்யும் வேளைகளில் உடனிருந்து திருமுறையோதும் சலுகையையும் அவர் பெற்றிருந்தார். நாவலரவர்கள் பெரிய சிவபூசா துரந்தார். தம்மைச் சதாசிவ மூர்த்தத்தில் ஒப்படைத்து உணர்ச்சி பெற்று நற்கருமங்கள் செய்தவர். பெரியபுராண சூசனம் அவ்வணர்ச்சி வேகத்தில் அவருக்கு ஊறிவந்த பேறு.

கல்வியாத்திர

ஐயரவர்கள் முப்பதாம் ஆண்டளவில் மனைவியை யிழந்ததும், பிள்ளையைத் தம் உறவினர் பொறுப்பில் விட்டுவிட்டு, பாரதநாட்டுக்குச் சென்று மேலும் படிப்பதற்கு விரும்பினார். சைவசித்தாந்த தத்துவமே உறுதியானது உண்மையானது, இயற்கையானது என்றெல்லாம் உளங்கொண்டிருந்த அவர், மேலும், வேதங்கள், ஆகமங்கள், வேதாங்கங்கள், தரிசனங்கள் கூறுவன வற்றைப் பெரியவர்கள் வாய்க்கேட்டறிய விரும்பினார்.

நாவலரவர்களிடம் பயபக்தியோடு தம் விருப்பத்தை விண்ணப்பித்து அவரின் நல்லாசியோடு விடைபெற்று ஆசிரியர் வேலையைப் பரித்தியாகஞ் செய்துவிட்டு வட நாட்டுக்குப் பிரயாணமானார்.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

Religious Life

[Reproduced from the Hindu Organ of 04 June 1928]

Men are different in character, in temperament and in complexion. Thoughts, customs and manners of one nation are different from those of another. Similarly the aspirations of a nation and of individual are different. For some Westerners their ideal in life is "Eat, Drink and be Merry for tomorrow we die". Others may say that gaining experience is their ideal in life. But the Easterners say and think that obtaining salvation is their ideal in life. This is the true ideal. The transitoriness of worldly things, the exits and entrances of all living beings clearly tell us that there is something behind the worldly turmoil, something behind the bread and butter problem. The world is a volume of books open to us. It teaches us useful lessons.

We must analyse what is our ideal in life. We must always be aware of our mission in life. Without an ideal in life without a certain well-thought out aim in life, life is worthless. We must analyse whether earning for bread and butter, obtaining knowledge, gaining experience or obtaining salvation is our ideal in life. Having clearly seen that obtaining salvation is our ideal in life we must work day by day to obtain it. But there are some people who live to eat and drink. They are without any ideal in life. They pass away the time in idle talk. They have base ideals. They are the people who foster the five sins. They are the people who fall victims to vices. They must shun the base ideas. They must not set their mind entirely on worldly things. Worldly matters only help us in a certain ways to the obtaining of the ultimate aim. Worldly things are only transitory. The pleasure derived from them is temporary. But there is eternal bliss and happiness in heaven. Worldly things must not deter us from doing the right, telling the truth. The Saiva Saints had very little love on earthly things. Manicca Vasagar says.

கொள்ளேன் புந்நரன் மாலயன் வாறவு குடிகெடினும்
நள்ளேன் நினதடியாரோ டல்லால் நரகம் முகிலும்
எள்ளேன் தருவருளாலே இருக்கப்பெறின் இறைவா
உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னை யல்லால்
எங்கள் உத்தமனே.

What is mentioned in the stanza? It reveals to us the mystery of the kingdom of heaven. He says that although he is given the work of Brahma, he will not mind it but follow the footsteps of the Saints even to hell. Here lies the true ideal in life. Paddanathadikal says:

கொல்லாமல் கொன்றதைத் தின்னாமற்
சூத்திரங் கோள் களவு
கல்லாமற் கைதவரோ டணங்காமல்
கனவிலும் பொய்
சொல்லாமல் சொற்களைக் கேளாமல்
தோகையர் மாயயிலே
செல்லாமல் செல்வம் தருவாய்
சிதபம்ர தேசிகனே.

Hinduism is rampant with books which tell us about the happiness in the kingdom of God, the character and works of God, and various other thrilling stories of Saints and devotees of God. They have cut many paths for us. "They are landmarks in our journey through life. They are pegs and loops on which we hang up and where we draw the wardrobe of a moral imagination, the relics of our best affections, the records of our happiest hours. They are for thoughts and remembrances" To a man who leads a religious life the Hindu Books are treasures. They guide us in our hurry and worry of every day life. They are standing testimonies for the people. Such a life of such eminent men will suit the aspirations of our men too. Taking the saints as our guides in our journey through life we must learn to lead a religious life. In every religion there are said to be sayings which every religionist must strictly adhere to. Saivism enumerates various ways for a man to lead a religious life. An Englishman has said that there is religion in whatever a Hindu does. There is religion in talking, in walking and in all actions. This is quite true.

(to be continued)